



Základní škola Třebíč, Benešova

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Kultura

Předávání Oscara na Benešce

Dne 1. dubna 2009 byla na naší „Benešce“ beseda s významným režisérem české kinematografie Janem Hřebejkem.

Na besedě vyhlásili zástupci senátu Lucie Stejskalová a Erik Vidlák výsledky ankety Filmového klubu Bijásek. Jelikož na prvním místě se umístil film Jana Hřebejka...

Více na str. 3

Zábava

Život pejska
3. díl

Rolfíkova puberta

Ahoj, na dnešní díl jsem vám slibil vyprávění o mé psí pubertě. Prožil jsem toho spoustu a hodně jsem si zazlobil. Většinou to byla sranda, když už si zoufala panička nevěděla rady, se...

Více na str. 20

Život

kolem nás

Poznat historii by měl každý z nás

S panem učitelem Mikolášem jsme navštívili 1. a 2. dubna 2009 pamětné místo Terezín, které se smutně proslavilo nuceným pobyttem deportovaných židovských mužů, žen a dokonce...

Více na str. 9



Byl pozdní večer - první máj,
večerní máj - byl lásky čas,
hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.

Kultura

Buchty a Loutky hrají pro malé i velké diváky



Ilustrace dětí ke hře „Žabák Valentýn“

Foto: J. Dvořáková

Příroda

Hrdlička nikoli jako symbol lásky

Hrdličku jako symbol lásky můžete spatřit na obrazech, obrázcích, pohlednicích, či dokonce na hřbitovních pomnících. Jak je to ale s hrdliččinou láskou a věrností doopravdy? Hrdlička není vůbec láskyplný a mírumilovný tvor. Pár hrdliček se mezi sebou často hašteří,...

Více na str. 15

Sport

Jezdecké hobby závody

Dne 18. dubna, v sobotu, se v Třebíči - Sokolí konaly jezdecké hobby závody pro mladé koně a začínající jezdce. Představili se zde jezdci a jejich koně z Vysočiny a jižní Moravy. Celkem se zde představilo více než 40 soutěžních dvojic. Krásnému jarnímu dni...

Více na str. 18

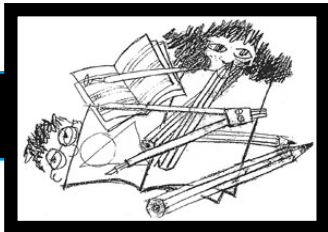
Život

kolem nás

Už jste se procházeli mezi klockany?

Ano? Tak to jste byli určitě s naší školou v zoologické zahradě ve Zlíně, která byla pořádána pro všechny zaměstnance školy. A ti si mohli vzít s sebou svoje děti, vnoučata, ...

Více na str. 12



OBSAH

Obsah

Z obsahu.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2

Kultura

Předávání Oscara na Benešce.....	3
Třebíčský vrabčák odletěl do Jaroměřic.....	4
Buchty a Loutky hrají pro malé i velké diváky.....	5
Moje oblíbená hračka.....	5
Recenze k filmu: Sweeney Todd.....	6
Kapela Notor band opět v akci.....	7

Život kolem nás

Jedíte rádi vlakem?.....	8
Znáte naše hlavní město?.....	8
Poznat historii by měl každý z nás.....	9
Středověká Třebíč DNES.....	11
Už jste se procházeli mezi klokany?.....	12
Objevovali jsme památky Znojma.....	12
Vydali jsme se do brněnského Anthroposu a planetária.....	12
Vítejte u nás!.....	13
ROZDĚLENÍ ODLOUČENÍ SPOJENÍ.....	14

Příroda

Hrdlička nikoli jako symbol lásky.....	15
Zveme vás na turistiku s Jessie.....	16
Zlatý retrívr.....	16
Andaluský kůň.....	16

Sport

Žáci ZŠ Benešova slavili úspěch.....	17
Jubilejní ročník „Běhu na Hrádku.....	17
Atletické soustředění.....	17
Běhej, skákej, házej.....	18
Jezdecké hobby závody.....	18

Zábava

Dvě noci mimo domov.....	19
Život pejska.....	20
Dokresli si obrázek.....	21
Bludiště.....	22
Boj o kluka (fotostory).....	23
Život Ufonů.....	25
Myšák Majki.....	26

Složení redakce

Šéfredaktor: Kristýna Bušová

Zástupce šéfredaktora: Michaela Cahová

Grafik: Michaela Cahová

Rubriky:

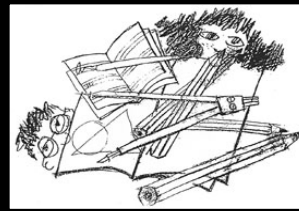
1. Kultura - Michaela Pavlečková, Alžběta Pospíchalová
2. Život kolem nás - Lukáš Abrahám, Lucie Deabisová, Dominik Jeřábek, Kristýna Bušová
3. Příroda - Kristýna Kazdová, Kristýna Krajčová, Kamila Němcová
4. Sport - Zdenka Kolářová
5. Zábava - Jana Dvořáková, Klára Matoušková, Liliya Moldovan

Koordinuje: Eva Pokorná

Tisk: Akcent, spol. s r. o.

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy použit na vydání dalšího čísla.



Slovo šéfredaktora

Všechny vás zdravím u nového vydání GAG-BENU!!! Myslím, že právě nyní si všichni užíváme jara plnými doušky a jen netrpělivě čekáme, až naposledy zazvoní školní zvonek a nastanou velké prázdniny. Já osobně se už nemůžu našeho zaslouženého volna dočkat. Myslím si, že na volno se hlavně těší naši devátáci, kteří se museli určitě hodně otáčet, aby se dostali na školu, kterou měli už předem vyhlídnutou. Pevně doufám, že se to co největšímu počtu vydařilo a že z nich mají i učitelé, kteří je na přijímačky připravovali, radost. Volno si ale jistě zasloužíme i my ostatní včetně učitelů.



Ředitelské okénko

Tentokrát píší toto okénko velice rád. Žáci 9. tříd mají za sebou přijímací řízení a očekává je obhajoba závěrečných prací.

Naši školu navštívila ve středu 6. května delegace sedmi pedagogů a teoretiků daltonských škol z Holandska. Byli nadšeni projekty 1. a 6. tříd, ukázkou sportovní, taneční a pěvecké činnosti školy. Vysoce hodnotili i výzdobu školy a atmosféru.

A potom již následovala řada mezinárodních výměn a návštěv. Nejdříve přijely děti z německého Großbottwaru, které oplácely žákům 8. C podzimní návštěvu v jejich městě. Následovala návštěva dětí z holandského Ootmarsum, které pracovaly společně s žáky



jazykové části 6. B. Ačkoli jsme měly obavy z tohoto workshopu, ukázal se jako vynikající, neboť obě skupinky dětí od prvního okamžiku výborně spolupracovaly a navzájem se učily. Nadšení z pobytu a školy byli i rodiče, kteří s dětmi přijeli. Skutečným vyvrcholením byla třídní společná návštěva Dolnorakouské zemské výstavy v Hornu, Raabsu a Telči, která probíhala společně s partnerskou třídou Hauptschule Horn a naší 7. C. Výstava byla nádherná a přiblížila našim dětem společnou historii a kulturu obou zemí. Doprovázena byla hudebním a výtvarným workshopem. A nesmím zapomenout ani na návštěvu patrona školy pana Kevina Dowsetta, který jednak zkontroloval přípravy skupiny dětí naší 7. C na velkou show v Londýně a jednak pokřtil knihu „Čas prožítý s divadlem“ z nakladatelství BENE.

Až budete číst tyto řádky, bude probíhat školní akademie, v které jistě předvedete to nejlepší, co jste se za školní rok naučili. V červnu vyjedete na školní výlety a pobyty v přírodě, vodácké kurzy a už tu budou prázdniny. Ve čtvrtek 25. června v 17 hodin se uskuteční slavnostní rozloučení se žáky 9. tříd ve velkém divadelním sále kongresového centra Pasáž. A úplným závěrem tohoto školního roku bude vystoupení žáků 7. C na charitativním koncertu v londýnské O2 aréně (hale Milénia), na které má vystoupit čtyři tisíce londýnských školáků a přihlížet má čtrnáct tisíc diváků. A nakonec mám pro vás jistě radostnou zprávu – na pondělí 29. 6. a úterý 30. 6. jsem vyhlásil ředitelské volno z důvodu technických oprav ve škole.

Na prázdniny vám přeji jenom pěkné počasí, dobrou náladu a nádherné zážitky, ať už prožijete prázdniny kdekoliv.

Váš ředitel Jaroslav Dejl

Ale ať už nám to vadí nebo nevádí, stejně musíme ještě pár týdnů ve škole vydržet. Proto je tu Gag-Ben, abyste si nejen trochu spravili chuť ještě ráno do školy vstávat, ale abyste se něco nového opět dozvěděli. V tomto čísle vás například čekají zajímavé rozhovory – s režisérem Janem Hřebejkem, s herci divadla Buchty a Loutky, s účinkujícími na Třebíčském vrabčáku (pro ty, kdo nevědí, připomínám, že jde o pěveckou soutěž), ale i mnoho dalších článků, které vás jistě příjemně překvapí. Doufám, že si toto číslo pořádně vychutnáte, je totiž letos poslední.

Všem vám přeji hezké prázdniny a ať si to naše volno pořádně užijeme!!!!:-)

Kristýna Bušová

Žádáme všechny žáky ZŠ Benešova o pomoc při vymýšlení nových stránek Gag-Benu

Vyhlašujeme:

Soutěž o nejlepší nápad na grafiku našich webových stránek časopisu GAG - BEN

Tímto bychom chtěli oslovit vás, všechny žáky ZŠ Benešova, abyste si sami namalovali, či si jiným způsobem poradili s nápadem na grafiku našich webových stránek časopisu GAG-BEN.

Použijte jakýkoliv materiál (barvy, papír, hlína apod.) i techniku.

Své návrhy vytvářejte doma i ve škole (po domluvě s vyučujícím).

Nejllepší nápady budou ohodnoceny a odměněny věcnou cenou!

Vy sami si potom zvolíte na školních stránkách ten nejlepší. Váš návrh bude vyfotografován, oskenován, upraven pro webové stránky.

Své nápady noste paní učitelce Pokorné vždy o přestávkách do 20. 6. 2009.

Děkujeme všem za nápady!

Děkujeme panu Liboru Jeřábkovi za sponzorování časopisu Gag - Ben.



Anketa Filmového klubu rozhodla o vítězi

Jako každoročně žáci osmých a devátých ročníků naší školy navštěvovali i v letošním školním roce Filmový klub Bijásek.

Letos jsme měli možnost zhlédnout opravdu pestrý výběr filmů, od dokumentů přes biografii až ke komedii. Viděli jsme filmy Královna Alžběta – Zlatý věk, 11. hodina, A tou nocí nevidím jedinou hvězdu, Občan Havel, Once a U mě dobrý. Většinou se náš názor na každý ze snímků lišil, proto jsme se v Žákovském senátu rozhodli uspořádat anketu. Zúčastnilo se jí 164 žáků 8. a 9. tříd. A tady jsou výsledky.

Nejvíce se nám líbil film režiséra Jana Hřebejka a první místo valnou převahou hlasů získala jeho komedie U mě dobrý. Druhé místo obsadil film Once a třetí příčku Královna Alžběta – Zlatý věk.

Nejméně nás zaujal dokument 11. hodina, i když ho celý provázel Leonardo Di Caprio.

Hřebejkova komedie získala i další ceny. Nejlepší představitelkou ženské role se u našich žáků stala Lenka Vlasáková v roli manželky Tondy ve filmu U mě dobrý. V hodnocení mužských rolí si ani tentokrát nenechal film Jana Hřebejka utéct první místo, získal ho Bolek Polívka za postavu Mrklase a nechal za sebou i třeba takového Leonarda Di Capria.

V dalším ročníku Filmového klubu by se naši spolužáci chtěli podívat na více komedií nebo romantických filmů. Filmový klub nás baví a už se těšíme na příští ročník.

Autor: L. Stejskalová, V. Maloušková, IX. C

Předávání Oscara na Benešce

Dne 1. dubna 2009 byla na naší „Benešce“ beseda s významným režisérem české kinematografie Janem Hřebejkem.

Na besedě vyhlásili zástupci senátu Lucie Stejskalová a Erik Vidlák výsledky ankety Filmového klubu Bijásek. Jelikož na prvním místě se umístil film Jana Hřebejka U mě dobrý, předával se Oscar. Lucie Stejskalová komentovala předávání slovy: „Když se nepovedla nominace na Oscara s filmem Musíme si pomáhat, předáváme našeho Oscara, který by vám tuto událost měl vynahradit. Zároveň gratuluji za 1. místo v naší anketě.“ S těmito slovy předala Lucie panu režisérovi



Předání ceny

Foto: D. Chudoba

slavnou zlatou sošku. Další cenou byla žakovská knížka, kterou předal předseda senátu Erik Vidlák. Byly v ní známky za určité scénky ve filmech, které Jan Hřebejk natočil, i poznámky a pochvaly. Režisér reagoval takto: „Když jsem odcházel ze školy, těšil jsem se, že nebudu nosit už žádné žakovské, a těšil jsem se, až se jich zbavím nadobro, ale jak vidím, tak ji mám zase.“ Toto není apríl, jak si možná myslíte, ale je to tak! Ta naše „Beneška“ opět zažila další skvělou akci.

A teď něco o besedě. Beseda trvala dvě hodiny. Za panem Hřebejkem visely všechny projekty o filmech, které režisér natočil. Na velkém filmovém plátně se přehrávaly scénky z určitých filmů, které nám pak režisér okomentoval svými profesionálními slovy. V průběhu besedy žáci mohli klást jakékoliv otázky o české kinematografii, nemuseli se ptát jenom na filmy, které on sám natočil. Později padaly otázky jako dešťové kapky. Zazněly otázky typu: „Jak se vybírají postavy na role“, „co si pan Hřebejk myslí o Janu Svěrákovi jako konkurujícím režisérovi“ nebo „jestli ve filmu Pelíšky při hádce na obědě byly noky, nebo knedlíky“. Beseda to byla opravdu zajímavá!

Jelikož skupina dětí odjela na dvoudenní seminář do Terezína, celá beseda se nahrávala pro ty, kteří se besedy nemohli zúčastnit nebo chtějí rozhovor slyšet ještě jednou. Nahrávka je u pana učitele Milana Zeiberta.

Za celý senát děkuji panu Milanu Zeibertovi za organizaci, Janu Hřebejkovi za čas nám věnovaný a všem žákům, kteří přišli a

poslechli si něco nového a zajímavého ze světa kinematografie.

Autor: Erik Vidlák, IX. B

Hovořili jsme s Janem Hřebejkem

V Divadélku pod schody jsme nechýběly ani my redaktorky. Jistě si vzpomínáte na naše informace o Hřebejkových filmech, které najdete ve starších číslech GAG-BENU.

V průběhu besedy jsme položily panu režiséru Janu Hřebejkovi několik otázek.

Co vás na Vaší práci nejvíce baví ?

To se nedá říci. Ale asi to, že je ta práce vždy jiná. Nikdy nemůžu říct, že svoji práci perfektně umím, protože je pořád něco, co já neznám. Někdo je rád, když přijde do práce v šest hodin a vrátí se ve dvě. Já jsem rád, jak mám práci nepravdivou. A navíc z mé práce vždy vznikne nový, jiný film.

Jaký film máte Vy osobně nejraději ?

Mně se ty názory velice mění. Momentálně asi ty Pelíšky.

Jaký váš film byl nejúspěšnější ?

Určitě Musíme si pomáhat. Dostal řadu ocenění a dokonce nominaci na Oscara.

Děláte takovéto besedy často?

Ano, docela ano. Asi tak deset besed do roka, z toho dvě dnes.

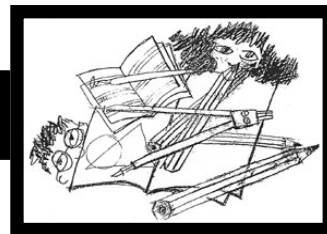
Nakonec jsme předali panu Hřebejkovi naše časopisy a vzali jsme si jeho podpis.

Autor: M. Cahová, K. Matoušková, VII. C

Odpoledne téhož dne proběhla druhá beseda, tentokrát pro veřejnost. Naši nejmladší redaktoři nelenili, ptali se a pan Hřebejk ochotně odpovídal.

Co vás dovedlo k režirování?

Na základní škole jsem chodil do LŠU na kreslení. Později jsme se spolužákem Petrem Jarchovským společně napsali divadelní hru, psali písňové texty. Pak nás zaujal film, chodili jsme do kina, to ano, ale na natáčení jsem nebyl, nevěděl jsem, jak se to dělá, nikoho jsme neznal. Když jsem se hlásil na FAMU, na scenáristiku a dramaturgii nebyla žádná podmínka, technická stránka, praxe, na režii ano. Bylo mi sedmnáct a půl, mohl jsem odevzdat povídky, chtěl jsem dělat film. Scénárista není



rozhodující tvůrce, tím je režisér. Toužil jsem být režisér. Učitelé na režii byli pravověrní komunisti (to se budete učit), šel jsem na filmovou školu a teprve tam jsem poznával jiné obory (kameru, střih). Chtěl jsem studovat druhý obor – režii. To nešlo. Natočil jsem s Petrem Zelenkou dva filmy, mimo školu. Tak jsem se vlastně dostal k režii.

Jaký film, který jste režíroval, je vaším nejoblíbenějším?

Mám filmy, filmování rád, moc se ale nevracím k těm natočeným, jsou hotové. Teď jsem měl možnost retrospektivy v Ankaře, v Turecku, tam jsem měl příležitost se na většinu podívat. Každý z filmů jsem dělal v jiném období, byl jsem jiný člověk než dnes. Na každý film vzpomínám z jiného důvodu rád. Za nejpovedenější považuji Musíme si pomáhat.

Kde hledáte inspiraci pro vaše filmy?

Jednak jsou to knihy spisovatele Petra Šabacha, jednak s Petrem Jarchovským odjedeme mimo Prahu. Chodíme po lese, povídáme si, co by nás bavilo dělat další dva roky, co jsem zažil, co četl, Petr vypráví o příbuzných (např. Kráska v nesnázích), mluvíme o tom, co by mělo šanci, tomu se budeme věnovat, někdy něco ze scénáře vyhodíme, pak se k tomu třeba vrátíme v jiném filmu. Ale prvotní je inspirace v dialogu s Petrem Jarchovským. Je důležité, máte-li si s kým povídat.

Na který film nejraději vzpomínáte?

Na každý. Na každém je něco, co mě třeba švalo. Třeba jsem si zpočátku nerozuměl s Aňou Geislerovou. Lezli jsme si na nervy. Ona předtím natáčela Želary, co bylo ve scénáři, to se točilo, v tomto případě to ani jinak nešlo. Aňa věděla přesně, co bude točit. Já se ale při natáčení ráno sejdou se scénáristou, herci – domluví se, co by jak mohli být. Pokud nevymyslíme něco lepšího, držíme se scénáře. S Aňou jsme se hádali, ona na takový způsob nebyla zvyklá, prostě to tak nechtěla. Říkám to proto, že její herecký výkon pak byl ale výborný. Vzpomínám na to, co bylo dobré, co se povedlo, na nedobré zapomínám. Rád vzpomínám na Pelíšky. Celý ansámbl byl moc fajn. To byla radost.

Chystáte se režírovat v nejbližší době nový film?

Chystám se režírovat vážný film, ještě nemáme název. Ano, chystám. Jsem toho plný, samozřejmě. Ale musím si to srovnat v hlavě. Nemyslím teď na nic jiného.

Přál jste si odmalička být režisérem?

Ne. Nepřál jsem si být režisérem, neměl jsem představu o takové práci. Nevěděl jsem, že taková práce existuje. Chodil jsem do kina, to ano, ale jako o práci jsem nepřemýšlel. Až



Jan Hřebejk

Foto: J. Uher

na gymplu. Viděl jsem Romanci pro křídlovku. Začal jsem chodit do filmového klubu, četl knížky a došel jsem k tomu, že bych takovou práci chtěl dělat.

Chtěl byste si zahrát v nějakém vašem současném/budoucím filmu?

Kdybych chtěl, nebylo by nic jednoduššího. Ale já nechci. Já tu schopnost nemám.

Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl režisérem?

Čistě hypoteticky - kdybych měl jiný talent, přál bych si být třeba muzikant. Já o tom vážně neuvažuju. Vždycky jsem si přál dělat něco více méně svobodného. Když jsem byl malé dítě, jezdili jsme k babičce. Byla tam televize, kamna, pod nimi našitápané třísky. V televizi v pauze mezi filmy pouštěli hudbu a já, jako malý, jsem dirigoval hudební přestávky. Nemám hudební nadání. A teď si přeji být lepším režisérem.

Co byste vzkázal těm, kteří se chtějí stát režisérem/režisérkou?

Ať furt koukají na filmy.

Autor: Lukáš Abrahám, Dominik Jeřábek, V. C

„Začínáte práci s myšlenkou na konec.“

Lana Rigsby
Reditelka Rigsby Design

Třebíčský vrabčák odletěl do Jaroměřic

Pěvecká soutěž, která má rozhodnout o tom, které z dětí nejlépe zpívá, se letos konala na ZŠ na Kopcích. Porota měla velice těžký úkol. Rozhodnout, kdo z účinkujících si cenu zaslouží a kdo ne, musel být nadlidský úkol. Z naší školy o malou sošku ptáčka usilovaly čtyři dívky. Lucie Deabisová z naší školy si odnesla krásné ocenění poroty. Krátce jsem si povídala s našimi děvčaty, Lucií Deabisovou, Karolínou Tesařovou, Kathrin Decknerovou, Dominikou Vovsovou, a po vyhlášení výsledků samozřejmě s vítězkou. Třebíčského vrabčáka si za skvělé provedení písně Veni domine odnesla Nikola Dokoupilová z Jaroměřic nad Rokytou.

Lucko, jaké máš nyní pocity?

Smíšené.

Máš strach?

Mírnou trému.

Jsi tu proto, aby sis zasoutěžila nebo ti jde hlavně o výhru?

Zasoutěžila.

Děvčata, jak se cítíte po výkonu?

Bojím se.

Ještě se klepu.

Katastrofálně.

Myslíte si, že se umístíte?

Ne.

Nemyslím si.

Ne.

Nikolo, jaké to je držet v rukou sošku vrabčáka?

Úplně super.

Je to tvoje první velká cena?

Ano.

Jak dlouho už zpíváš?

Rok.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C



Rozhovor s vítězkou

Foto: E. Pokorná



Buchty a Loutky hrají pro malé i velké diváky

Buchty a Loutky je nezávislé alternativní loutkové divadlo, které hraje pro děti i dospělé. Bylo založeno v roce 1991 absolventy loutkářské katedry pražské DAMU. V jednotlivých představeních střídavě hraje 3 - 8 herců. Odehraje okolo 260 představení ročně nejen v Praze, ale i po celých Čechách a v zahraničí.

A proč o nich vlastně píšeme? Protože hráli i u nás ve škole – představení „Žabák Valentýn“. Na tomto představení jsme byly, a dokonce jsme si s herci povídaly. Také jsme vyfotily práce, které žáci 1. stupně na základě tohoto představení nakreslili.

Představení „Žabák Valentýn“



Žabák Valentýn

Foto: K. Matoušková

vyprávělo o tom, že byl jednou jeden žabák a ten měl rodiče, kteří mu pořád omílali, že ON je nejlepší atd... A Valentýn se jednoho dne rozhodl vydat do světa. A tak tedy šel. Cestou potkal čapí slečnu Isabelu, se kterou se stali nejlepšími kamarády. Nakonec se vrátil domů k rodičům.

Odpovídali: Marek Bečka (M), Radek Beran (R), Vít Brikner (V)

Co vás přivedlo k vaší profesi?

R: Maminka.

M: Zajímalo mě to. Bavilo mě hrát divadlo, no a jednou jsem se nedostal na vysokou, a tak jsem přemýšlel, co dál a tohle mi přišlo jako dobrý nápad.

Pro koho se vám hraje lépe? Pro děti nebo pro dospělé?

R: Přístup je stejný. My jsme vlastně svým způsobem retardovaní... Pro děti se ale můžeme víc otevřít...

Kdo vám vyrábí loutky? Navrhujete si je sami?

M: Většinou ne. Většinou máme svého profesionálního výtvarníka. Ale často mu pomáháme.

Jaká je vaše oblíbená loutka?

M: Já to nemám, jako že bych to dělal na oblíbené představení a loutky...

R: Já mám rád staré loutky. Takové i ty bez ručičky, bez nožičky, ...

M: I když je ta loutka nová a hrajeme s ní pět šest let, tak si k ní vytvořím vztah.

Jak vás napadá, o čem budete hrát?

M: Si třeba přečtu nějakou knížku... Nebo tak různě... Já jako hodně čtu a třeba o tom Žabáku Valentýnovi byla taky knížka, tak mě napadlo, že to secvičíme a tak...

Autor: Janica Dvořáková, Klárka Matoušková, Kamila Němcová, Michaela Cahová, VII. C

Moje oblíbená hračka z dětství Slohová práce

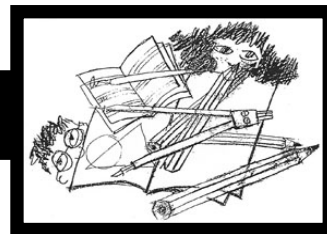
Jako malý kluk jsem měl docela velkou spoustu hraček. Co si pamatuji, tak jsem si hrával s nejrůznějšími autíčky, kostkami, skládačkami, stavebnicemi, s různým nářadím a podobně. Je pravda, že jsem si hrával i s kočárkem, s panenkami, nádobíčkem, zkrátka s hračkami, které patřily mé starší sestře. A ta mi na oplátku zase brala ty moje. Protože jsem bydlel v rodinném domku, ke kterému patřila také velká zahrada, měli jsme se sestrou taky hodně hraček „na písek“. Byly to různé lopatky, bábovičky, kyblíky, sítko. A právě do kategorie těchto hraček patřily i ty nejoblíbenější.

Zkrátka hračka, se kterou jsem si nejraději hrál, když mi byly tak asi čtyři nebo pět let, je nákladní tatrovka, bagr a válec. Ty první dvě jsem dostal k narozeninám od rodičů a strejdy a válec mi sám udělal můj dědeček. Tatrovka měla červenou kabinu a sklápěčka byla modrá. Bagr ten byl žlutomodrý, no a válec byl dřevěný. S tímto vozovým parkem jsem si dokázal vyhrát celé hodiny. Na zahradě jsme měli se sestrou velké pískoviště a tam jsme prováděli naše pracovní jízdy. Lenka, to je moje sestra, mi bagrem vždy naložila plnou taturu a já vozil písek na druhý konec pískoviště, kde jsem ho vysypal. Stavěli jsme hrady a k nim jsme dělali cesty a dolovali tunely. A k tomu nám sloužil ten válec. Byl totiž docela velký a dalo se na něj pohodlně sednout a jezdit na něm. A to byla taky většinou moje práce. Přivezl jsem si písek, vysypal ho a pak jsem ho válcem rozválcovoval. Byla to pro nás tenkrát docela velká zábava. Jo a ta tatrovka nevozila jenom písek. Můj děda měl tenkrát taky malé hospodářství, králíky, slepice. A hlavně v létě jsem s ním chodil k sousedům na trávu. A samozřejmě s tatrokou. Tam mě děda na ni vezl a zpátky jsem zase já na tatře vezl trávu pro králíky. Zkrátka byla to multifunkční hračka. A nebo když jsme si na zahradě opékali špekáčky, tak jsem s Lenkou naložil v dřevníku dřevo na oheň a už se jelo. Taky jsme se často s Lenkou hádali, kdo s ní pojede. Ona byla sice starší, ale já byl kluk a tatra přece patří ke klukům. No ale někdy jsem jí tu taturu půjčil, jsme přece sourozenci.

S autem jsem si dokázal hrát na zahradě celé léto a pamatuju si, že když začalo být na podzim škaredě a venku už se hrát nedalo, měl jsem taturu uklidit do kůlny. Ale já tak vyváděl a brečel, že mi ji mamka nakonec umyla a já si ji mohl vzít domů a mít ji v pokoji.

Zkrátka moji nejoblíbenější hračkou byla červenomodrá tatra. Měl jsem ji docela dlouho, a když už jsem vyrostl a přestal si s ní hrát, dal jsem ji svému bratránkovi, který byl mladší než já. Dneska už si hraju spíš s počítačem, ale když přijedu za Ondrou a uvidím tam svou tatrovku, která je tam pořád ještě schovaná, vždycky si vzpomenu na naše stavitelské akce, které jsme jako malí s Lenkou provozovali.

Autor: Petr Vodička, VIII. A



Recenze k filmu Sweeney Todd: Ďábelský holič z Fleet Street

Originální název: Sweeney Todd:
The Demon Barber of Fleet Street
Žánr: Drama. Kriminální. Muzikál.



Sweeney Todd a paní Lovettová

Foto: webové stránky

Thriller.

Rok výroby: 2007

Režie: Tim Burton

Motto: Nikdy nezapomenout, nikdy
neodpustit....

V hlavní roli Johnny Depp a Helena
Bonham Carter

Nespravedlivě odsouzenému Benjaminu Barkerovi, který strávil 15 let ve vězení na druhém konci světa, se podaří utéct do Londýna s plným rozhodnutím pomstít svoji rodinu a své zmařené roky ve vězení. V Londýně se setká se svou bývalou sousedkou paní Lovettovou, která mu poví, co se stalo za posledních 15 let. Barker si změní identi-

tu na Sweeneyho Todda a začne provozovat svoje bývalé povolání – holičství. Jeho podnik je těsně nad pekařským krámkem paní Lovettové, která peče masové bochánky, které jsou známy po celém Londýně svou příšernou nechutností.

Sweeney Todd je především zaměřený na své úhlavní nepřátele – soudce Turpina a jeho poskoka Bamforda, kteří ho nespraved-

livě odsoudili.

Když se v Londýně objeví konkurenční holič Pirelli, Sweeneyho identita je ohrožena. Pirelli ho totiž zná z dřívější doby a chce ho vydírat - chce polovinu jeho zisků, nebo ho půjde udat Turpinovi. Sweeney se tedy rozhodne sprovodit jej ze světa jedním hladkým řezem břitvy a tak ho navěky umlčet. Sweeney a paní Lovettová sice zpočátku netuší, co mají udělat s mrtvým tělem, ale tento problém vyřeší paní Lovettová, která vzniklou situaci bere jako řešení své svízelné situace. Její obchod upadá, a proto začne masové bochánky plnit lidským masem. Masové bochánky paní Lovettové se hned stanou londýnskou senzací a její obchody rostou. Společně se ujmou malého sirotka

Tobyho, kterého měl u sebe Pirelli. Toby má paní Lovettovou i Sweeneyho rád, ale netuší nic o vraždě svého bývalého poručníka. Sweeney však sní jen a jen o pomstě. Sweeney si zanedlouho všimne, že soudce se zamiloval do své chráněnkyně, dospívající Johnny, která je ve skutečnosti Sweeneyho dcerou. Johanně je uloženo domácí vězení, ale i tak si jí jednoho dne všimne mladý námořník Anthony, který Sweeneyho zachránil z moře. Anthony se do Johnny beznadějně zamiluje a rozhodne se ji zachránit. O tom se bohužel dozví Turpin, a tak se pojistí, zavře Johannu do blázince. Anthony se však nevzdává a pro Johannu se probouje. Anthony však musí Johannu někam skrýt, aby mohl zabezpečit kočár, který by je odvezl z Londýna, a tak požádá Sweeneyho, aby ji mohl nechat u něj. Sweeney této situace hned využije a naláká Turpina do jeho holičského salónu.

Malý Toby začne mít podezření vůči Sweeneymu a chce to nahlásit, paní Lovettová tomu však zabrání a zavře Tobyho do pekárny s úmyslem říct to Sweeneymu a ten ho potom měl sprovodit ze světa stejně jako Pirelliho a mnoho dalších. Sweeney však mezitím zabije jednu tulačku, která jen tak chodila ulicemi Londýna, a ze zvědavosti se šla podívat na Sweeneyho popraviště, poté zabije i soudce Turpina, a tak je se svojí pomstou hotov. Paní Lovettová pro něj doběhne a hned mu řekne, co se Toby dozvěděl. Oba pak spěchají do pekárny, aby zabili i Tobyho. Ten se ale schová do vodních kanálů pod pekárnou, a tak ho nenajdou. Sweeney se ale podívá ještě jednou na mrtvé tělo tulačky a pozná v ní svoji ženu Lucy, o které mu paní Lovettová řekla, že zemřela. Sweeney se tedy rozhodne učinit ještě jednu pomstu a zabije paní Lovettovou za to, že mu lhalo o osudu jeho ženy. Na to celé se ale kouká Toby zpod pekárny. Vezme jednu ze Sweeneyho stříbrných břitev a podřízne mu krk. Sweeney umírá v pekárně plné těl, v kalužích krve, s výčitkami svědomí a nešťastnými vzpomínkami.

Tento film mi ukázala moje sestřeni-
ce a já jsem se do něj skoro okamžitě zamilovala. Je to film plný emocí - hlavně nenávisti a touhy po pomstě. Film je zajímavě zpracovaný, kulisy vypadají jako pravé a texty písniček jsou naprosto dokonalé. Obsazení rolí je úžasné – plné nadaných a nepřekonatelných herců jako Johnny Depp.

Film si můžete stáhnout na internetu, konkrétně na www.ulozto.cz

Autor: Michaela Pavlečková VIII. A



Sweeney Todd

Foto: webové stránky

Legenda: Sweeney Todd - d'ábelský holič

Sweeney Todd je skutečná postava z 18. století. Prý se narodil roku 1748 jako jediné dítě chudých dělníků v továrně na hedvábné látky. Londýn byl v té době plný nemocí, špíny, bíd a korupce a mladý Todd pracoval se svými rodiči na spřádacích stavech. Když mu bylo čtrnáct let, jeho rodiče za záhadných okolností zmizeli a Todd, který se dopustil malé krádeže, byl poslán do vězení Newgate. Stal se učedníkem vězeňského holiče a spoluvězně Elmera Plummera. Zanedlouho si Todd otevřel provozovnu na Fleet Street. Todd své služby inzeroval přímo ve výkladu svého holičství, kam umístil kuriózní výstavku z lidských zubů, vlasů a krve. Uprostřed pronajaté místnosti pak stálo jeho slavné křeslo smrti. Todd pak oběti sebral vše, co mělo nějakou hodnotu, a mrtvolu ukryl mezi starými kostřami pod kostelem St. Dunstan. Jeho plán po určité době fungoval, ale Toddovi časem došly prostory, kam by mohl ukládat mrtvoly svých obětí.

Todd se mezitím seznámil s hrabivou vdovou Margery Lovett. Poté, co Todd v Bell Yard založil obchod s masovými bochánky, propojený systémem tunelů s jeho holičstvím, stali se z Todda a Lovett milenci a komplicové. Todd využil svých znalostí z anatomie k porcování lidských těl a začal přebytné maso dodávat do krámu paní Lovett. Kůži a kosti pak ukrýval v katakombách pod kostelem. Toddova touha po krvi časem vzrostla do té míry, že zabíjel takřka každý den. Obchodu paní Lovett

se čím dál víc dařilo, ale pozornosti veřejnosti bohužel neušel podivný zápach vycházející z útrobu kostela St. Dunstan. Policie se okamžitě pustila do pátrání a zanedlouho si spojila zprávy o záhadných zmizeních s hromadami hnijících mrtvol a krvavé stopy vedoucí ze sklepa Toddova holičství do krámu paní Lovett. Oba potom byli odsouzeni, mučeni a popraveni.

Autor: Michaela Pavlečková VIII.A

Zdroj: www.osobnosti.cz

Kapela Notor band opět v akci!

Ahoj parto! Naše rocková kapela Notor band vás zdraví. Jako kapela se teď celkem dobře rozjíždíme, počet našich akcí se numericky zvětšil, a tak vám popíšu dvě

poslední akce.

V sobotu 18. dubna jsme hráli v Třebíči na Sport Baru, kde se nám to celkem povedlo. Byla to naše první akce s novým bubeníkem Bagem (brácha se vrátil ke kytarě), hráli jsme od 21:00 zhruba do 22:45 a odehráli se okolo třiceti písniček. U lidí jsme měli velký ohlas a slyšeli jsme chválu za všech stran, což nás vážně potěšilo.

A v sobotu 2. května jsme si zahráli v Sokolí spolu s kapelou Storm. A tahle akce byla vážně vydařená. Hrál se od 20:00 a střídali jsme se se Stormama zhruba po hodině. Písniček bylo hodně a jako hřeb večera jsme přidali jen akusticky píseň My Immortal od kapely Evanescence. Lidi reagovali úplně úžasně. Tleskali, pískali, skákali a chtěli přidavek, což nás potěšilo snad ze všeho nejvíc. V druhé sérii si s námi zazpíval zpěvák kapely Exorcist. Společně jsme zahráli starší písničky od Kabátů jako třeba: Na sever, Balada o špinavejch fuseklích, Chaňa s Rylou atd atd... Lidi tancovali jako o život, zpívali s námi a tleskali div jim neupadly ruce. Možná tomu nebudete věřit, ale potlesk od lidí pod pódiem, na kterém stojíte VY... to je nezapomenutelný zážitek, je to ten nejhezčí pocit, co znám a nikdy bych se ho nechtěla vzdát, za žádnou cenu... A vy nám můžete tyhle krásné okamžiky zpříjemnit ještě víc.

Přijďte si nás někdy poslechnout a pobavit se. Naše plánované akce, o kterých víme JISTĚ, jsou uvedeny na našich stránkách www.notorband-tr.estranky.cz.

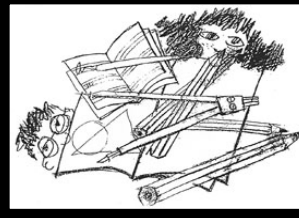
S úctou váš Notor band :-*

Autor: Michaela Pavlečková, VIII.A



Notor band

Foto: webové stránky



Jezdíte rádi vlakem?

Vážení čtenáři,

přijměte naši velkou omluvu, neboť v minulém čísle (tištěném vydání) si pořádně zařádl vlakový šotek a docela popletl fotografie lokomotiv.

V tomto čísle již přinášíme ty fotografie, které skutečně k popisům patřily.



Lokomotiva 130

Foto: webové stránky

Lokomotiva 130

Lokomotiva řady 130 je univerzální jednosystémová elektrická lokomotiva. Rok výroby této lokomotivy je 1977. Počet vyrobených 54. Max. rychlost této lokomotivy je 100 km/h.

Katr (854)

Tento vlak jezdí přes Třebíč dost často. Je to osobní vlak. U tohoto vlaku byla zahájena modernizace v roce 1997. Katr může jet max. rychlostí 120 km/h. Jeho hmotnost je 50 t a délka je 24, 79m.



Katr (854)

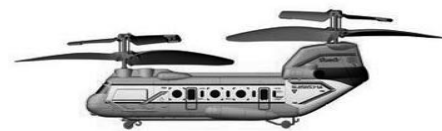
Foto: webové stránky

RC vrtulníky

Dnes si něco povíme o vrtulníku Tandem.

3 kanálová RC helikoptéra s infra ovládáním a dobíjení přes vysílačku o hmotnosti 20g. Miniaturní design pro létání doma i venku, Li-Pol baterie s velmi dlouhodobou životností, unikátní vrtule, která zajišťuje stabilní létání, LED kontrolky svítí během letu. Velmi odolný materiál, jednoduché ovládání (pro děti od 8 let).

Naše hodnocení:***** hvězdiček



Tandem

Foto: webové stránky

Znáte naše hlavní město?

Na 1. stupni v 5. C pracovali žáci na projektu o našem hlavním městě. Postupně se seznámili s Prahou i jejím okolím. Informace o Praze získávali z učebnic a z knížek, které si někteří žáci přinesli, a samozřejmě zavítali i do školní knihovny.

Práce na projektu nás velmi zaujala. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého nejen o pražských památkách, ale i dopravě a průmyslu. Když jsme skončili s písemnou částí, vzali jsme si krabice, jaké si kdo přinesl, a sestavovali jsme modely pražských památek. Vyrobili jsme model orloje, Karlova mostu a sochy sv. Václava na koni. Někteří se pustili do modelu letiště Ruzyně. Každý, kdo měl zájem, se mohl na naše vystavené modely přijít podívat.

Pro žáky 1. stupně jsme připravili malou anketu. Děkujeme všem zúčastněným třídám a všem žákům, kteří nám odevzdali své odpovědi.

Anketní otázka: Který model pražských památek se vám nejvíc líbí?

Výhodnocení naší ankety:

1. místo	Pražský orloj	73 hlasy
2. místo	Karlův most	35 hlasů
3. místo	Sv. Václav	19 hlasů
4. místo	Ruzyně	11 hlasů

Autor: L. Abrahám, D. Jeřábek, V. C



ŽIVOT KOLEM NÁS

Poznat historii by měl každý z nás

S panem učitelem Mikolášem jsme navštívili 1. a 2. dubna 2009 pamětné místo Terezín, které se smutně proslavilo nuceným pobytem deportovaných židovských mužů, žen a dokonce i dětí.

Byli jsme ubytováni v areálu muzea města, kde jsme se mohli i volně pohybovat a sbírat materiály. S panem učitelem Mikolášem a paní učitelkou Fraňkovou nás provázeli ještě další dva průvodci. Nejen že jsme se podívali po celém městě, ale navštívili jsme i Malou pevnost a přesvědčili se, v jakých hrozných podmínkách věznění lidé žili.

Po celou dobu pobytu jsme dostávali zajímavé úkoly a zhlédli plno zajímavých dokumentů a filmů. Při cestě domů jsme se ještě zastavili v památníku vesnice Lidice, která byla vyhlazena fašisty. Všichni muži byli popraveni, ženy odvezeny do koncentračních táborů a většina dětí zavražděna.

Pokud budete mít možnost, doporučila bych se podobné exkurze zúčastnit. Každý z nás by měl vědět, že v naší historii se neodehrávaly jen příjemné události.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C



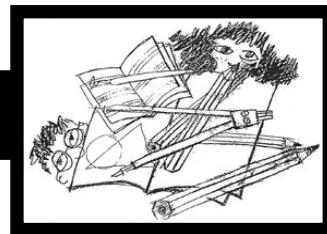
Účastníci semináře

Foto: Pavel Mikoláš

1. MÍSTO

Foto: Jana Karkulíková





Historický seminář Terezín – Lidice 2009



2: MÍSTO

Foto: Andrea Dvořáková

Vyhodnocení účastníků
fotografické soutěže:

1. Jana Karkulíková, 9. C

2. Andrea Dvořáková, 9. A

3. Jan Bukal, 9. B

4. Dáša Benešová, 9. C

Výsledky soutěže budou
vyhlášeny na školní akade-
mii.

Více na webových strán-
kách školy.

Autor: Pavel Mikoláš



3: MÍSTO

Foto: Jan Bukal



4: MÍSTO

Dáša Benešová



Středověká Třebíč DNES

Nejdříve bychom vám asi měly vysvětlit, že tento projekt je o dějinách Třebíče, i když už jste to možná pochopili z názvu.

První den, kterým byla středa, a to 15. dubna, jsme se sešli ráno v 8 hodin před naší školou. Rozdělili jsme se do skupin k panům učitelům Mikolášovi a Zeibertovi a k paním učitelkám Witkovské, Chlachulové, Jakešové a Dobšínské. Pan učitel Mikoláš nám řekl úvodem pár slov. A šlo se na věc!

Všichni jsme se vystřídali na městské věži, v bazilice, v Kapucínovi podívat se na 3D Třebíč v 19. století. Každá skupina pak navštívila židovský hřbitov. Tam jsme se prošli, odpočinuli si a kdo chtěl, mohl se tam vyfotit. Poté jsme se vydali zpět ke škole. Šli jsme na oběd a už jsme se těšili na čtvrtek.

Ráno jsme se ve smluvenou hodinu, přibližně kolem osmé ráno, sešli ve třídě u učitelů, kteří nás měli na starost. Nejdříve nás seznámili s tím, co budeme dělat. Po celé odpoledne jsme pilně pracovali a poté, kolem poledne, jsme se sešli v Divadélku pod schody, abychom se svou prací pochlubili.

Skupina paní učitelky Dobšínské pracovala na velké barevné rozetě, která nyní mimochodem zdobí okno v prvním mezipatře na 2. stupni, skupina paní učitelky Jakešové pracovala na průvodci Třebíči v angličtině,



Umím lodní uzel!

Foto: E. Pokorná

skupina paní učitelky Witkovské zase sepsala pro turisty seznamy hotelů a restaurací, skupina paní učitelky Chlachulové zpracovávala projekty o pověstech Třebíče, skupina pana učitele Mikoláše vytvořila průvodce po Židovském městě a židovském hřbitovu s prezentací fotek, skupina pana učitele Zeiberta kreslila mapu středověkého opevnění města.

Během těchto dvou dnů jsme se mnoho dozvěděli. Bylo to opravdu super a doufáme, že v příštích dvou letech, které ještě na této škole strávíme, budeme mít ještě pár takovýchto projektů.

Autor: Kamila Němcová, Klárka Matoušková, Janica Dvořáková, VII. C

Zavítejte s námi do starověkého Řecka

Náš druhý projekt v tomto školním roce byl zaměřen na starověké Řecko. Trval dva dny a byl rozdělen na pět dílniček.

V první vedené paní učitelkou Dobšínskou jsme vyráběli masky, které sloužily k divadelním hrám. K dispozici jsme měli karton, tapetovací lepidlo a toaletní papír. Úkolem bylo vymyslet smutnou nebo veselou masku a nazdobit ji.

Druhou dílničku měla na starost paní učitelka Štěpničková. Tady se pro změnu vařilo. Připravovali jsme „caciky“, typický řecký salát z okurek, bílého jogurtu a zakysané smetany. Po jeho dokončení jsme si jej mohli sníst.

Potom se šlo do třetí dílničky, a to za paní učitelkou Pokornou. Povídali jsme si o Odysseových cestách. Měli jsme nakreslit cestu jeho putování nebo některou z příhod, které ho na jeho pouti potkaly. Pak jsme si ukazovali různé uzly a nakonec přišel na řadu malý testík. Po překonání této dílničky jsme spěchali k paní učitelce Witkovské a Svobodové.

U paní učitelky Witkovské jsme se zabývali zeměpisnou stránkou Řecka, u paní učitelky Svobodové zase přírodopisnou. Obojí bylo zajímavé.

A pak přišla na řadu poslední pátá dílnička konající se u pana učitele Svobody. Tady jsme se dozvídali různé věci o olympijských hrách.

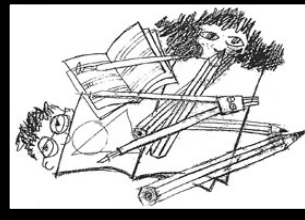
A na úplný konec jsme se všichni sešli v Divadélku pod schody a celý projekt zhodnotili. Mně osobně se moc líbil a dozvěděla jsem se plno zajímavých věcí o starověkém Řecku.

Autor: Kathrin Decknerová, VI. B



Pečlivá práce na vytvoření rozety

Foto: Pavel Mikoláš



Už jste se procházeli mezi klokany ?

pěkně namačkání, ale zato jsme nemuseli chodit pěšky a trmáčet se v tom horku s mikinami. Cestou vláčkem jsme viděli mnoho památek Znojma i okolí řeky Dyje. Cesta vláčkem trva-



Polibek lachtání slečny

Foto: E. Pokorná

Ano? Tak to jste byli určitě s naší školou v zoologické zahradě ve Zlíně, která byla pořádána pro všechny zaměstnance školy. A ti si mohli vzít s sebou svoje děti, vnoučata, sourozence..., prostě koho chtěli.

V sobotu 2. května 2009 mě a moji sestru vzala babička do autobusu a jeli jsme. Cesta byla sice trochu nudná a nejen mně se chtělo po kinedrilu neskutečně spát, ale celé to stálo za to.

V ZOO Lešná jste totiž zvířatům mnhem blíž než kdekoli jinde. Můžete se volně procházet mezi klokany, hladit si ovce, vše pozorovat z bezprostřední blízkosti. My jsme prošli celou zoo od pavilonu Yucatan, přes poníky a ovce až ke koním a lachtanům. Kdo měl zájem, mohl sledovat krmení lachtanů (ošetřovatelka dostala za rybku lachtaní políbení), slonů a opic nebo si poslechnout zasvěcený výklad o životě goril či tuňáků. A ten, kdo měl hlad, mohl si v každém kontinentu (celá zoo je rozdělená na kontinenty) v nějaké restauraci něco koupit.

Když přišel čas jet domů, přijel autobus, nasedli jsme a celá cesta se opakovala... Zoo Lešná všem vřele doporučuji !!! Myslím, že určitě v žádné jiné zoo se mezi klokany procházet nebudete a neocitnete se tam, kde je Asie nejmenší kontinent.

Více o této zoo se dozvíte na www.zoozlin.eu

Autor: Michaela Cahová, VII.C

Objevovali jsme památky Znojma

Ráno jsme vyjeli autobusem směr Znojmo - 9. A a 8. C. Dorazili jsme do Znojma a nastoupili do ekovláčku, kde jsme byli sice

la asi hodinu a myslím, že se to všem líbilo.

Až jsme vystoupili z vláčku, navštívili jsme kostel sv. Mikuláše a podívali jsme se na pivovar Hostan. Naše cesta vedla i do znojemského podzemí, kde jsme měli příjemného průvodce, který na nás nachystal past. Zavedl nás do bludiště, ve kterém jsme vážně zabloudivi, později nám zhasnul světla a začala divčí symfonie (holky začaly pištět).

Po prohlídce podzemí mohl jít, kdo chtěl, na radniční věž. Poté jsme šli k hradu a k rotundě sv. Kateřiny. Následoval záky oblíbený rozchod, který trval přibližně dvě hodiny, no a pak už jen zpáteční cesta domů.

Tato exkurze se nám líbila, ale škoda, že jsme tam nebyli více dní.

Myslíme si, že paní učitelky to měly výborně zpracované a provedly nás všude, kde mohly.

Autor: Hana Benešová, Andrea Dvořáková, IX. A



Rotunda sv. Kateřiny

Foto: B. Abrahám

Vydali jsme se do brněnského Anthroposu a planetária

V úterý 19. 5. 2009 jsme jeli do Brna na dvě exkurze: Anthropos a planetárium.

Nejdříve jsme zamířili do planetária. Tam jsme si například připomněli, jak správně určit světové strany. Také jsme se dozvěděli, proč se Kryštof Kolumbus vypravil do Indie západní cestou. Chtěl přelouzt Atlantický oceán a dostat se tak do Indie, netušil však, že je mezi Indií a Evropou ještě jeden kontinent, který nakonec objevil, ale myslel si, že doplul do Indie, a proto dal tamějším obyvatelům jméno Indiáni v domněnku, že je již v Indii. Poznávali jsme také různá souhvězdí, podle kterých se mořeplavci orientovali.



Věstonická Venuše

Foto: webové stránky

Poté jsme jeli do Anthroposu, kde jsme si nejprve mohli prohlédnout unikátní výstavu originálů Venuší a jiných zajímavých originálů z pravěku. Až jsme si v suterénu prohlédli tuto výjimečnou výstavu, šli jsme nahoru, kde jsme již byli očekáváni průvodkyní. Nejprve jsme si řekli, jak se vyvíjel člověk. Poté jsme si prohlédli kostry a lebky člověka, ukázali jsme si model, jak asi člověk bydlel, pokračovali jsme k rekonstrukci mamuta dále zde byly kly, kosti a kostry různých zvířat, která žila v pravěku. Byla tu také opuštěná chýše, u které stál vlk. Úplně nahoře byly jeskynní malby. V pravěku se malovalo zejména červenou, červenou a žlutou barvou. Velmi zajímavé malby na zdech vypadaly, jako by ani nebyly z pravěku, spíš jako by je maloval nějaký člověk z této doby.

Celkově si mi to moc líbilo, trochu víc v Anthroposu.

Autor: Petr Glaser, VI. B



ŽIVOT KOLEM NÁS

Vítejte u nás!

Ve středu 6. května 2009 přijeli do Třebíče žáci Realschule z německého města Grossbottwar, aby nám oplatili naši podzimní návštěvu a aby se mohla uskutečnit druhá část spolupráce s naší třídou 8. C. Tentokrát tyto děti ubytováváme my.

Naši němečtí kamarádi dojeli asi o půl šesté večer a hned se s českými žáky odebrali do rodin, ve kterých budou trávit týden. Ve čtvrtek ráno jsme si udělali společnou fotku a hrdě jsme naše hosty provedli po škole, kde v jednotlivých třídách museli plnit různé úkoly, aby vyluštili, kde se skrývá slíbená sladká odměna. V odpoledních hodinách asi okolo druhé hodiny jsme byli přijati na radnici trebičským starostou, který hosty přivítal a dal jim drobné dárky. Pochlubit jsme se chtěli i naším městem, tak jsme po přijetí na radnici provedli naše kamarády po židovském městě, k bazilice a na věž. Jako odměna po celodenním chození nám byla slíbena zmrzlina.

Třetí den jsme měli zamluvenou prohlídku v jaderné elektrárně Dukovany, kde jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací a ujistili jsme se, že se nemusíme o naše zdraví obávat ani v blízkosti této elektrárny. Po prohlídce jsme se vydali na malou pro-



S našimi německými kamarády

Foto: Jakub Noha

cházku po Mohelské stepi. Po obědě ve školní jídelně následovali dílničky, ve kterých jsme si mohli vyrobit zajímavé šperky ze skla nebo se zapotit na horolezecké stěně. O půl čtvrté začal fotbalový zápas ČESKO : NĚMECKO, ve kterém jsme my Češi vyhráli 6 : 4. Jupí !. Sobotní dopoledne bylo určené nakupování ve velkém obchodním centru Vaňkovka v Brně, odpoledne jsme prožili v Moravském krasu, kde jsme viděli mnoho zajímavých zvláštností naší přírody. Nedělní den strávili naši kamarádi z Německa v rodinách.

V pondělí ráno jsme se všichni ve zdraví sešli a vyjeli do Ekocentra Ostrůvek ve Velkém Meziříčí, kde jsme poznávali stromy a vyráběli ruční papír, odpoledne jsme měli pla-

vat ve vodním ráji v Jihlavě, ale tento program selhal, tak jsme se alespoň po městě Jihlava podívali. V sedm hodin jsme měli úžasnou diskotéku v klubu Golem. Tato diskotéka se líbila hlavně našim německým kamarádům, protože pro většinu z nich to byla jejich první diskotéka.

Poslední den - v úterý jsme jeli do Prahy, kde jsme si prohlédli město a rozloučili se s německými hosty. Doufám, že se při podobné akci zase někdy potkáme. Celá výměna se mi moc líbila a děkuji všem, kdo nám ji umožnili.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C



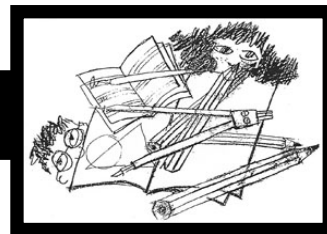
Mumie

Foto: Jakub Noha



Podané ruce - společně při soutěžích

Foto: Jakub Noha



Poprvé jsme se setkali navečer

V pondělí 11. května navečer k nám do školy přijelo deset dětí a čtyři dospělí z Holandska. Po dojezení večeře ve školní jídelně se záměřilo do rodin, kde se děti ubytovaly. Hned poté se šlo na diskotéku.

Druhý den ráno jsme po snídani v rodinách vyrazili do školy, kde jsme měli společný program. Hráli jsme různé hry, ukazovali jsme návštěvě školu a vyráběli jsme skleněné šperky. Po obědě jsme vyrazili do města. Tam nás na radnici přivítal pan starosta Ivo Uher a řekl nám pár důležitých údajů o městě Třebíči. Pak následovala prohlídka města. Šli jsme dokonce na městskou věž. Když byl čas večere, vrátili jsme se do školy. Potom už bylo na nás děti zabavit. A pro ulehčení našeho úkolu jsme dostali nabídku jít na trampolínu do jedné mateřské školy. Ve středu se jelo do Jihlavy do zoo a do vodního ráje. Na obou místech byla ohromná zábava a Holanďanům se výlet moc líbil. Po návratu do školy jsme zaplnili naše hladová břicha a šli jsme na školní horolezickou stěnu.



Holanďané a my

Foto: J. Noha

No a poté bylo opět na nás naše holandské nyní už kamarády zabavit. Třeba já jsem s nimi jela za babičkou a dědečkem. Hráli jsme badminton, který ani jedna z nás pořádně neuměla.

Ve čtvrtek se jelo opět na výlet, ale tentokrát do Brna a do Moravského krasu. V Brně jsme si prohlédli pár památek a galerii Vaňkovku. Tam jsme se i naobědvali a mohli jsme si koupit nějaký suvenýr. V Moravském krasu jsme absolvovali prohlídku Macochy, jízdu lodičkou v jeskyni a jízdu lanovkou. Jak v Brně, tak i v Moravském krasu se nedalo nudit. Cestou domů na nás však trochu padl smutek. Za námi byl totiž poslední den strávený s Holanďany. Týden uběhl jako voda a byl tu pátek. Nastalo loučení. Poslední zamávání

a autobus s našimi holandskými přáteli byl pryč. Hodně nás brečelo (já byla mezi nimi). Ale když nám došly slzy, začali jsme se těšit, až se za měsíc zase uvidíme. Myslím, že to byl skvělý výměnný pobyt a že jsme si každý našli nové, skvělé kamarády. Holanďané jsou super!!!

Autor: Kathrin Decknerová, VI. B



Jak na to?

Foto: J. Noha

ROZDĚLENÍ ODLOUČENÍ SPOJENÍ

Naše třída – konkrétně 7. C se pilně připravovala na návštěvu Dolnorakouské zemské výstavy s mottem ROZDĚLENÍ ODLOUČENÍ SPOJENÍ i na výměnný pobyt s dětmi v rakouském Hornu, protože v pondělí 18. května 2009 odjížděla za svými rakouskými kamarády do Hornu.

Před odjezdem jsme si vzájemně vyměnili dopisy. Díky tomu vím o Ines (mé rakouské kamarádce) mnohem více, jako například, že má jednu sestru, že se jí líbí Avril...

Když nám poslali dopisy, dostali jsme od Rakušanů také malé slovníky, ve kterých máme základní slovíčka, jaká bychom měli umět, a něco o výstavě, na kterou půjdeme. Probíhá ve třech městech (Raabs, Horn a Telč) a ve dvou státech (Česká republika a Rakousko) s titulkem ROZDĚLENÍ ODLOUČENÍ SPOJENÍ (Rakousko i Česká republika patřili dříve do jednoho státu). Už jste jistě viděli i takovýto plakát na různých telefonních budkách a zastávkách. Výstava probíhá od 18. dubna do 1. listopadu 2009 a ukáže nám všelijaké památky ze zmíněných měst. Chcete na tuto výstavu taky ??? Můžete si zakoupit vstupenku, ceník a více informací na www.dolnorakouska-vystava.cz

Zároveň nám přišel i program, ve kterém bylo napsáno vše, co budeme během výměny dělat. V průběhu tří dnů se pak uskutečnily dva workshopy – hudební a výtvarný. Každý z nás si vyrobil masku, která však nestačila uschnout, a proto ji uvidíme až v září, kdy nám je přivezou naši kamarádi. V rámci návštěvy Dolnorakouské zemské výstavy jsme v každém městě plnili zadané úkoly.

Některé rodiče nám připravili veškeré snídaně a večeře, škola nám věnovala pěkné dárky, všem moc děkujeme. Poděkování patří i panu řediteli a našim dvěma učitelkám, které se o nás po celou dobu staraly.

Autor: Michaela Cahová, VII. C



S rakouskými kamarády

Foto: Jana Dvořáková



Milí čtenáři,

držíte v rukou poslední číslo našeho školního časopisu za toto pololetí. Žáci 9. tříd už mají konečně trochu klidu, neboť doufáme, že se každý dostal na střední školy nebo učiliště. Proto bych chtěla všem devátákům popřát, aby na Benešku vzpomínali v dobrém a hlavně, aby se jim dařilo v životě a nikdy neustoupili ze svých cílů.

NEDOVOL, aby tě strach z prohry vyřadil ze HRY!

Šéfredaktorka přírody Kristýna Kazdová



Hrdlička zahradní

Foto: Pavla Pokorná

Hrdlička nikoli jako symbol lásky

Hrdličku jako symbol lásky můžete spatřit na obrazech, obrázcích, pohlednicích, či dokonce na hřbitovních pomnicích. Jak je to ale s hrdliččinou láskou a věrností doopravdy? Hrdlička není vůbec láskyplná a mírumilovný tvor. Pár hrdliček se mezi sebou často hašteří, je agresivní, v některých případech sameček samičku omráčí křídly a pak ji nemilosrdně klove, což zpravidla nedopadne dobře. A o věrnosti už vůbec nemůže být řeč. Oba jsou pěkně záletní. Přijde-li jeden z páru o svého druhu, v cukru letu si najde jiného.

Před našimi okny na vzrostlých borovicích pravidelně sedávají hrdličky, občas přiletí na okenní římsu a nakukují, co máme dobrého k snídani. A my zase pozorujeme je. V jednom hnízdě nedávno vyvedli mladé, dvě malé hlavičky vykukovaly z hnízda. Jiný pár si budoval hnízdo z různých větviček a klacíků. Po celou dobu se namlouval, neustále kolem sebe poletoval, tulil se k sobě a agresivně opravdu nevypadal, alespoň před námi ne. Ale možná je to s hrdličkami stejné jako s lidmi.

Hrdlička zahradní

Rozšíření

Původní domovinou hrdličky zahradní je Asie, odkud se v průběhu první poloviny 19. století dostala při masivní expanzi i na velkou část evropského kontinentu. Do střední Evropy, na Britské ostrovy a Skandinávský poloostrov se dostala na přelomu 50. a 60. let téhož století a již během dvou století se rozšířila do celé Evropy. Současná evropská populace je odhadována na 9 300 – 22 000 000 jedinců.

Spolu s hrdličkou divokou (*Streptopelia turtur*) a velice vzácnou hrdličkou chechtavou (*Streptopelia roseogrisea*) je v České republice jediným zástupcem svého rodu. Na našem území se stále vyskytuje v poměrně hojném počtu. Každoročně u nás hnízdí odhadem zhruba 60 - 120 000 párů.

Žije v kulturní krajině, ve vesnicích i ve městech a na jejich okrajích, v zahradách, parcích, hřbitovech, v zimě často přilétá na krmítka.

Chování

V průběhu roku žije samostatně nebo v párech; na nocovištích, při hledání zdrojů potravy a při tazích se sdružují do větších, často i velice početných hejn.

Ozývá se charakteristickými nosovými i chechtavými zvuky. Nejčastěji u ní můžeme zaslechnout především výrazné „kvéh“ nebo „kukúú ku“. Při toku vydává zase trojslabičné „tu tů tu“.

Živí se různými semeny a bobulemi, nepohrhnou hmyzem, měkkýši, červy, ve městech často i odpady; živí se i na dvorech při drůbeži (zde může škodit přenášením některých chorob), na nádvorech zemědělských podniků, mícháren krmiv, mlýnů. Za potravou zalétává i na pole, ať osetá či do dozrávajících lánů (zde především tam, kde je obilí polehlé) či na strniště a stohy. V oblíbě má i hrách, kukuřici, slunečnici ap. V mnoha lokalitách, kde je již zvyklá na lidskou společnost, se chová velice krotce a nechá se krmít i z ruky. Sama se stává oblíbenou potravou větších jestřábovitých dravců, lišek a koček.

Rozmnožování

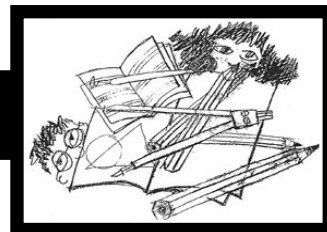
Hrdličky žijí v létě v párech v ohrazených hnízdních teritoriích. Hnízdí několikrát do roka (3-4x, v některých oblastech až 6x), od března do října, výjimečně i v zimě, pokud je mírná. Při námluvách sedí samec na vyvýšeném místě, kde cukruje, vyletuje šikmo do výšky a s roztaženými křídly a ocasem se vrací zpět. Při výběru místa pro hnízdo není náročná. Nízké široké hnízdo z ledabylo položených větviček si staví v korunách listnatých i jehličnatých stromů, ale i na telegrafních sloupech, na stříškách ptačích budek nebo na okenních římsách. Samice snáší 2 sněhově bílá vejce o velikosti 30 × 23 mm, na kterých sedí po dobu 14 až 16 dní. Po vylíhnutí oba rodiče krmí mláďata tzv. „holubím mlékem“, natrávenou směsí potravy. Mláďata opouštějí zhruba po 20 dnech života, ale ještě tři týdny je krmí.

Hrdlička v lidové tradici

Lidové podání má vysvětlení pro tmavý proužek na krku hrdliček: Panna Maria měla jednou požádat hrdličku, aby jí pohlídala ježíška. Hrdlička slíbila, pak však místo hlídání poletovala jinde. Když to Panna Maria zjistila, přivázala hrdličku páskem ke kolébce. Od té doby mají hrdličky kolem krku černý proužek.

Autor: EP

Zdroj: www.wikipedia.cz
www.priroda.cz



Zveme vás na turistiku s Jessie

Milí čtenáři časopisu GAG-BEN,

protože jsem už rok členkou Agility klubu Třebíč a pilně se věnuji svému čtyřnohému příteli, skoro každý měsíc s dalšími členy agility klubu chodíme na větší procházky za Třebíč.

Pokud byste se někdy nudili a chtěli si udělat se svým pejskem vycházku do suprové společnosti plné psů, máte možnost. Vycházíme pokaždé ráno minimálně kolem 8:30 na předem určený sraz a cestou nafotíme spousty fotek. Vždy si bereme svačiny pro sebe, vodu pro nás i pejsky a nějaké mňamky pro pejsky. Cesty vybíráme především mimo silnice, vyhýbáme se velkému provozu aut, takže máme pejsky většinou všichni na volno.

Pokud tedy chcete prožít krásný den ve společnosti psů všech plemen, tak se podívejte na www.jessie.pise.cz a tam má naše hlavní trekačka vždy údaje, jaké jsou potřeba. Nebojte se nás oslovit.

Vaše dotazy vám ráda zodpovím i já na www.didinek.wz.cz...



Kristýna Kazdová Jezevík Jessie na cestě přírodou

Foto: V. Makovcová



Angelina Jolie Rusty Love

Foto: www.odg-allasu.cz

Zlatý retrívr

Povaha: milý, přítulný, mazlivý pes, který by neměl být pouhým domácím mazlíčkem, ale je to pes sportovně založený. Proto jen pro aktivní majitele, který zajistí retrívrovi každodenní práci.

Původ: Velká Británie

Anglický název: Golden retriever

Péče o srst: vyžaduje každodenní vyčesávání.

Využití: pro myslivce do lesa, na sportovní kynologii

Andaluský kůň

Výška: 155 až 160 cm

Barva: většinou bílá

Původ: Andalusie

Stavba: mírně klabonosá hlava, dlouhá hříva a ocas, silný lehce klenutý krk

Střediska chovu: Sevilla, Córdoba a Jerez de la Frontera

Autor: Kristýna Krajčová, VIII. A
Zdroj: <http://kone.eshry.cz/andalusky-kun>



Andaluský kůň

Foto: webové stránky



Žáci ZŠ Benešova slavili úspěch na atletických soutěžích družstev

Chlapci a děvčata z naší školy se jako členové Spartaku Třebíče zúčastnili atletických soutěží družstev. Dorostenci, kteří bojovali v Jihlavě, skončili druhí, zatímco žáci, jejichž soutěže se konaly v Třebíči, zvítězili ve všech čtyřech kategoriích. Mladé atlety při soutěžích vedli páni učitelé Pavel Mikoláš, Pavel Svoboda a Josef Vomela.

Výkony žáků ZŠ Benešova v I. kole sdruženého krajského přeboru družstev v Jihlavě: Dorostenci: Koule: 6. Kabelka 10,49. Disk: 4. Kabelka 30,19, 6. Nováček 23,40. Oštěp: 3. Kabelka 39,97, 5. Nováček 34,35. Družstva: 1. SKP České Budějovice 91, 2. Spartak Třebíč 86, 3. Jihlava 27, 4. Pacov 25.

Výkony žáků ZŠ Benešova v I. kole krajského přeboru družstev v Třebíči: St. žactvo: 60 m: 1. Vejmelková 8,60 – 1. Mitchell 7,93. 300 m: 3. Vejmelková 48,09. 200 m př: 5. Němec 36,37, 6. Žák 40,80. Výška: 1. Hajná 150, 2. Polášková 130 – 1. Mitchell 165, 5. Mařík 150, 6. Kroupa 150. Dálka: 1. Sýkora 552. Tyč: 1. Kosejk 262, 2. Kroupa 232, 3. Musil 222. Koule: 3. Hajná 7,17, 4. Kolářová 7,33 – 2. Cejpek 10,90, 3. Hlaváč 10,83, 4. Mrha 10,60. Disk: 1. Hajná 21,35, 3. Krist. Bendová 16,75 – 1. Sýkora 36,20, 3. Musil 31,05, 4. Mucha 30,79. Oštěp: 2. Kolářová 23,20, 3. Kujalová 17,11 – 1. Sýkora 40,74, 2. Musil 38,96, Mrha 37,79. Družstva: St. žactvo: 1. Spartak Třebíč 104,5, 2. Pacov 35, 3. Jihlava 18. St. žáci: 1. Spartak Třebíč 104, 2. Velké Meziříčí 55, 3. Pacov 27, 4. Jihlava 17. Ml. žactvo: 60 m: 3. P. Kratochvíl 8,90, 4. Nejedlý 9,08, 5. Picmaus 9,47. 300 m: 2. Attasková 53,63 – 1. Dolák 48,38, 2. Kotrba 56,70, 4. Beránek 51,81. 1500 m: 2. Dokulil 6:14,09, 5. J. Kratochvíl 7:11,44. 60 m př: 2. Fruhaufová 13,57, 3. Attasková 14,08 – 4. Kotrba 12,81, 5. Mašek 13,29. Výška: 2. Kosmáková 120, 3. Fialová 115, 4. Fruhaufová 115. Dálka: 4. Dolák 436. Koule: 1. Štěpničková 7,71, 2. Bohmová 6,81, 3. Navrkalová 5,99 – 1. Doležal 8,68, 2. Mejzlík 7,95, 3. Nejedlý 7,94. Kriket: 2. Veselá 38,86, 6. Fialová 31,79 – 1. Dolák 44,65, 2. Tomek 44,43, 3. Beránek 42,36. Družstva: Ml. žactvo: 1. Spartak Třebíč 150, 2. Humpolec 81, 3. Velké Meziříčí 80, 4. Pacov 22, 5. Jihlava 18. Ml. žáci: 1. Spartak Třebíč 180, 2. Jihlava 71, 3. Velké Meziříčí 70, 4. Pacov 69

Zdroj: webové stránky školy

Velikonoční turnaj

Každý rok pořádá Studentský parlament města Třebíče akci, ve které se prověří sportovní výkony všech základních i středních škol. Základní školy soutěžily mezi sebou na základní škole Týnské, a to v přehazované a ve florbalu. Střední školy byly na soubor vyzvány na střední průmyslové škole. Naše škola se zúčastnila jak přehazované, tak i florbalu. Na obou zápasech jsme byli velmi úspěšní, získali jsme druhá místa a naši hráči dostali sladkou odměnu v podobě dortu. Soutěžili žáci sedmých a osmých tříd.

Autor: Kristýna Bušová, VIII.C

Výsledky Malé velikonoční laťky, Velké velikonoční laťky a vytrvalostního běhu na 500 metrů se dozvíte na webových stránkách školy.

Jubilejní ročník Běhu na Hrádku

Letos se dne 20. 4. uskutečnil již 30. ročník Běhu na Hrádku. Byl to běh spíše vytrvalostní, rozdělen do více kategorií podle věku. Soutěže se zúčastnilo celkem 314 chlapců a děvčat naší školy. Vítězové si vedli takto:

- | | |
|--|---------------------------|
| 1. třídy (300 m): Chlapci: 1. Mastný 1:03 | Dívky: 1. Dokulilová 1:16 |
| 2. třídy (500m): Chlapci: 1. Krejčířík 1:24 | Dívky: 1. Kilerová 1:24 |
| 3. třídy (500m): Chlapci: 1. Zbránek 1:20 | Dívky: 1. Švehlová 1:25 |
| 4. třídy (500m): Chlapci: 1. Valík 1:22 | Dívky: 1. Jordánová 1:17 |
| 5. třídy (800m): Chlapci: 1. Mikoláš 3:13 | Dívky: 1. Prausová 3:50 |
| 6. třídy (800m): Chlapci: 1. Dolák 3:09 | Dívky: 1. Fialová 4:03 |
| 7-9. třídy (800m): Chlapci: 1. Jiří Bilík 2:56 | Dívky: 1. Attasková 3:25 |

Budeme se těšit i na další ročník Běhu na Hrádku a děkujeme za spolupráci kantorům Josefu Vomelovi a Milanu Zeibertovi, kteří tuto akci organizovali.



Kdo proběhne cílem první?

Foto: webové stránky

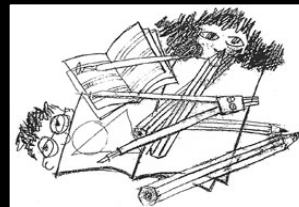
Atletické soustředění

Proběhlo ve dnech 27. - 30. dubna. Soustředění se účastnili žáci sportovních tříd – 9. B a 8. B, až na pár výjimek z jiných tříd. Na výlet se jelo autobusem a ubytování jsme byli ve vesničce kousek od Nového Města – v Petrovicích. Součástí atletického soustředění byly ale také pravidelné vyjíždky na kolech.

Každé ráno po snídani se vyjelo na kole na stadion do Nového Města na trénink. Byli jsme rozděleni do dvou hlavních skupin, na vrhače a všestranné. Obědy se podávaly opět v Petrovicích. Po obědě se zase jelo na stadion. Večerečky obvykle byly v Novém Městě. A aby toho nebylo málo, po večeri neuškodí kratší (cca 15 - 20 km dlouhá) projížďka po okolí. Večery byly i po náročných dnech velice rušné. A asi nejnáročnější část tohoto soustředění byl třetí den, středa. Hned po snídani jsme vyrazili na celodenní vyjíždku. Byl to krásný okruh kolem Žďáru, kde jsme taky měli hlavní zastávku.

Soustředění jsme završili ve čtvrtek, dopoledne jsme ještě trenovali na místním hřišti, zvláště vrhačské disciplíny. Po obědě jsme už vyrazili zpátky do Třebíče, vstříc rodinám a kamarádům...:D

Autor: Zdenka Kolářová, IX. B



Házej!

Foto: Pavel Mikoláš

Začínající jezdci a mladí koně se představili na jezdeckých hobby závodech

Dne 18. dubna, v sobotu, se v Třebíči-Sokolí konaly jezdecké hobby závody pro mladé koně a začínající jezdce. Představili se zde jezdci a jejich koně z Vysočiny a jižní Moravy. Celkem se zde představilo více než 40 soutěžních dvojic. Krásnému jarnímu dni přispělo také velice pěkné počasí. Celým dnem provázel hlasatel Josef Kabátek.

Dopoledne probíhala drezúra stupně Z a L. Obě tyto drezúry vyhrál Roman Vacuška s koněm Rebelion z TJ Equiklub Třebíč. V obou drezúrách se dobře umístili i domácí jezdci z TJ Equisport Třebíč. V drezúře stupně Z se Pavel Ferda s Růženkou umístili na stříbrném místě a Markéta Moláková s Taxou na místě bramborovém. V drezúře stupně L potom pořadatelka závodů paní Alena Říhová s Winnym na bronzovém místě. Parkur do 60cm vyhrála Petra Tunková na koni Marion ze stáje Malovská Chlumec. V parkuru do 80cm se na 1. místě umístila Zuzana Řezníčková se Záhadou z JK Nová Ves, z místních jezdců Pavel Ferda s Růženkou vybojovali 4. místo. Parkur stupně Z - 100cm vyhrála domácí jezdka Pavla Sochorová na koni jménem Manus.

V tento den také proběhla dětská soutěž židličková. V této hře závodilo celkem

7 jezdců, z toho 5 z místní stáje. Hru židličkovou vyhrála Alžběta Pospíchalová s koněm Winny z domácí stáje. Z této stáje se dále dobře umístily Lucie Tůmová s Růženkou na 4. místě a Lucie Horáková s Dastym na místě 5.

Celý den proběhl v poklidu s žádným větším zraněním nebo problémem.

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C



Pavel Ferda s Růženkou při dekorování

Foto: Lucie Tůmová

Běhej, skákej, házej

Žáci z prvního stupně, a to i z naší školy, se sešli 13. května na Dukovanském stadionu na akci s názvem: „Běhej, skákej, házej“. Tento školní rok to bylo již podruhé. Tentokrát si malí závodníci zasoutěžili v běhu na 50m, ve skoku dalekém z místa a v hodu raketou. Všichni se snažili dosáhnout co nejlepších výkonů. Pro naše mladé závodníky byly závody opět velmi úspěšné.

Na organizaci se podílel spolu s dalšími kolegy pan učitel Mikoláš a spolupracovali i žáci 2. stupně.

Doufáme, že se na další akci sejde opět na podzim a se stejným nadšením jako dnes.

Výsledky soutěže „Běhej, skákej, házej“ jsou uveřejněny na webových stránkách školy.

Autor: Zdenka Kolářová, IX. B

„V zdravém těle zdravý duch!“

Staňte se i vy žáky sportovní třídy naší školy!

Rádi vás přivítáme!



Dvě noci mimo domov

U tohoto mého životního zážitku by se možná hodilo začít slovy „Bylo, nebylo jedno (ne až tak moc) malé Japonsko...“. Myslím, že každý má aspoň mizivou představu, kde se tato země nachází a pokud ne, stačí se při hodině zeměpisu podívat do atlasu na stránky, které vykreslují východní Asii.

Právě Japonsko se stalo místem, ve kterém vznikla manga* a anime*. Já jsem se k této mojí životní lásce dostala vlastně úplně náhodou, a to díky PenyMarketu, ve kterém jsem jednoho dne zahlédla knížku „Upíří polibky“. V té době jsem byla strašně zapálená do upírů a tahle knížka byla jenom za 100 Kč. Byl to komiks a protože mě velmi zaujal, podívala jsem se na stránky vydavatelství a zjistila jsem, že se jedná o mangu. Díky tomu jsem se o tyto věci vlastně začala zajímat. Postupem času vyšel druhý díl „Upířích polibek“ a také plno jiných komiksů, které jsem si s nadšením kupovala. Když už člověk načichne k manze, neujde mu ani anime...



Anime

Foto: L. Novotná

tak jsem jednoho dne viděla Death note (Zápisník smrti) a to byla teprve paráda! Moji rodiče sice říkají, že je tam až moc mrtvol, ale už sám název napovídá, že o tom to právě je ^.^ . Ale teď vážně...není to až tak moc brutální. Takhle jsem se tedy dostala do víru mangy a anime...a co se jednou nestalo...

Přišel mi další manga komiks, který jsem si objednala na internetu, a v obálce s ním byl ještě malý kalendář s nápisem „Animefest 2009“. Říkala jsem si, co to asi může být, a

protože tam byla i nějaká internetová adresa, podívala jsem se na ni. Zjistila jsem, že animefest je největší sraz otaku* v ČR. Měl se konat ve dnech 8. -10. května v Brně. Zpočátku jsem si nedávala moc velké naděje, že by mě rodiče pustili na tři dny mimo rodné město. Ale za zkoušku to stálo. Nejdřív jsem se zeptala mé kamarádky Janči, která má přezdívku „Čúrie“ a nikdo jí už jinak neříká, jestli by jela se mnou. Řekla, že ano. Tak začalo plánování. Stačila trocha přemlouvání a vzpomínka na to, že mám v Brně bratra, a měla jsem to povolené :-)

Už několik dní před conem* jsme byly strašně natěšené a než jsme se nadály, bylo 8. května a seděly jsme ve vlaku směr Brno. V kupé s námi byli velmi zábavní cestující, kteří pořád spali nebo luštili křížovky, takže jsme se mohli radovat z toho, že nás od víkendu plného zábavy dělí už pouze hodiny. Animefest měl začínat v 18 hodin, ale kino Scala, v němž byla zajištěna největší část programu, otevíralo už v 16 hodin, aby stihli všechny odbavit. Můj bratr nás zavedl ke kinu a čekal s námi dlouhou dobu v řadě. Když jsme se konečně dostali dovnitř, dali nám jmenovku, nějakou brožurku, mapku, taky jsme si mohli vzít zdarma chipicao* a přívěsek. Vešli jsme do haly a obě jsme hned zamířily ke stolu plnému plyšáků, tašek a jiných věcí. Radostně jsme si je prohlížely, dokonce jsme našly i několik plyšáků k Death note. Řekly jsme si: „To prostě musíme mít.“ Prodávál tam Vietnamec, který neuměl mluvit česky, cenu říkal hrozně nesrozumitelně anglicky a zatímco my dvě jsme si říkaly, co asi dělá paní učitelka Jakešová, kterou jsme velmi postrádaly, prodavače napadlo napsat cenu na mobilu, tak jsme zjistili, že jeden malý plyšák stojí 350 Kč. No, bylo to dost...(přesto jsem si ale záračně odvezla plyšáky 4 a Janča 3 :-)). U tohoto „stánku“ se s námi začaly bavit Ryuuzaki a Misa, postavičky z Death note. Ne, nezbláznila jsem se...samozřejmě to byly pouze cosplaye* :-)) s Ryuuzakim (doopravdy se jmenuje Renata) a Misou (v civilu pod jménem Dana) jsme se velmi spřátelily a vyměnily jsme si maily. Potom už začalo promítání. Až později jsme zjistily, že se promítá celkem ve dvou kinech...no co, zatím jsme byly ve Scale. Ještě v pátek, později večer, jsme ale měly naplánovaný velmi zajímavý seriál v kině B. Bakaly.

Asi v půl jedenácté večer jsme se tedy vydaly na cestu Brnem...šly jsme sice podle mapky, co jsme dostaly u vstupu, ale stejně jsme se ztratily a když jsme se zeptaly na cestu, dozvěděly jsme se, že jsme na opačném konci Brna a byly jsme nasměrovány

správným směrem. Došly jsme tam naštěstí včas a když jsme se po seriálu vracely do Scaly, zjistily jsme, že kdybychom šly správně, trvala by cesta asi 3 minuty. Celou noc jsme se dívaly na anime, jen jeden film byl pro nás dost nezajímavý, tak jsme se u něj aspoň trochu prospaly.

Ráno byla pauza, která byla využita k snídani (jídlo jsme měly s sebou) a osobní hygieně. Učesané, namalované a s čistými zuby jsme se znovu posadily před plátno kina a celé dopoledne trávil sledováním filmu. Potom byla cosplay - soutěž, už si bohužel nepamatuji, kdo vyhrál. Potom ale bylo cosplay divadlo, které vyhrál tým se skvělým převlekem Naruta, kterého jsme pořád potkávaly. Následovaly opět nějaké filmy a seriály. Ten den jsme měly naplánovanou i jednu přednášku v hotelu International, do kterého nás odvedl můj bratr jako znalec Brna (který si spletl vlak a autobus...). Bylo velmi zvláštní, že se přednáška nekonala a místo ní byla jiná, naprosto nudná, takže jsme odešly a zdárně se vrátily do Scaly, ve které jsme potom celou noc nezamhouřily oka, jelikož vysílali seriál „Gravitation“, který byl prostě skvělý. Po tomhle přišel na řadu další seriál s názvem „Jungle Wa Icumo Hale Noči Guu“, což byla hrozná legrace, protože tam nějaká holčička-jménem Guu všechny a všechno jedla a pak to zase vyplivla (teď mě napadá, že jsme na velmi vysoké úrovni, když sledujeme takovéhle věci :-D). Ještě pár filmů a než se člověk nadál...byl tu konec.

A zase jsme jely vlakem domů...teď už jenom vzpomínáme a těšíme se na příští rok :-)

* Vysvětlivky:

Manga - japonský komiks, který snadno poznáte hlavně podle způsobu kresby

Anime - dalo by se říct, že je to manga v podobě filmu či seriálu (určitě jste všichni alespoň jednou viděli Pokemony :-))

Otaku - běžně se tak označují fanoušci mangy a anime, v Japonsku je to ale bráno jako nadávka

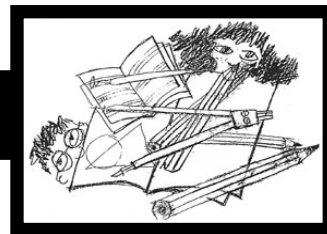
Con - setkání otaku

Chipicao - prodává se i u nás na informacích

Cosplay - člověk se převleče za postavičku z mangy či anime

Autor: Lucie Novotná, VII. C





Život pejska 3.díl

Rolfíkova puberta

Ahoj, na dnešní díl jsem vám slíbil vyprávění o mé psí pubertě. Prožil jsem toho spoustu a hodně jsem si zazlobil. Většinou to byla sranda, když už si zoufalá panička nevěděla rady, co se mnou. Ale jednou jsem to přece jen přepísknul. Šel jsem takhle s paničkou na obvyklou večerní procházku, abych se nepočůral doma. Když jsme byli na louce pro psy, tak mě panička pustila z vodítka. Všechno bylo v pohodě a já jsem si poskakoval a lovil myšičky, hrál si s klackem, ale najednou jsem se začuchal do nějaké zprávy od pejska. My pejsci píšeme zprávu tak, že občůráme nějakou věc. No a tenhle pejsek občůral patník. A dopis vypadal takto:

ČUS HAFANI!

Jmenuju se Bobík a 13. 2. - 18. 2. jedou moji páničkové pryč a chodit mě bude navštěvovat jenom bábi. No a tak vás zvů, že můžete kdykoliv přijít pokecat. Mám výborný granule EUKANUBA a piju jenom heraltickou vodu balenou, takže u mě hladý ani žizní neumřete a při nejhorším můžeme do ledničky pro nějaký ten salám. Tak určitě přijďte!!!



Rolfík hledá domov

No a ono bylo zrovna 14. 2. a já jsem nějak zapomněl na paničku a utíkal jsem podle pachu k Bobíkovi domu. JENŽE, CO TO? Pach se najednou ztratil a já neměl stopu. No nic, řekl jsem si, takže půjdu za paničkou.

Foto: Kamila Němcová

Rozhlídnou se a nevěřím svým očím. Tady jsem nikdy nebyl! Co to má znamenat? Proč tu ta auta jezdí tak rychle a nikde ani živé duše?! Jenom ta auta. Nikde jsem neviděl ani paničku. A najednou se mi zastesklo a já začal kňučet. Odvážně jsem se postavil na nožky a šel jsem hledat domov. Ale svůj pravý domov a né Bobíkův. Tam, kde mám milující páničky a misku vždycky plnou. Přeběhl jsem silnici a utíkal jsem, kam mě nohy vedly. Proběhl jsem snad celé město, a dokonce jsem i do vody spadnul, ale paničku ani náš činžák jsem nenašel. Už jsem nemohl. Nohy jsem měl v jednom ohni a nemohl jsem popadnout dech. Prošel jsem tedy křovím a tam vzadu u kolejí byl nějaký důlek, a tak jsem si tam lehnul a čekal jsem, co se bude dít. Kňučel jsem a strašně jsem se bál. Srdíčko mi bušilo, div ze mě nevyskočilo.

A asi za 5 minut jsem uslyšel páníky, jak na mě volají. Rychle jsem jim vyběhl vstříc a moc jsem je přivítal. To bylo poprvé, co jsem byl opravdu móóóó rád, že je vidím. Páníčka byla celá ubrečená, asi se o mě hodně bála. Nakonec jsme přišli domů, a to už byl večer, skoro noc. Tma jak v pytli a měsíček se dral na oblohu. Lehli jsme si – já si lehl za páničkou, usnuli jsme.

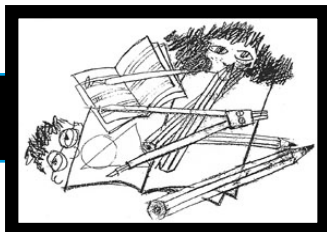
A řeknu vám, lidé a pejsci, tohle mě z puberty zaručeně dostalo!



Šťastný Rolfík zase doma

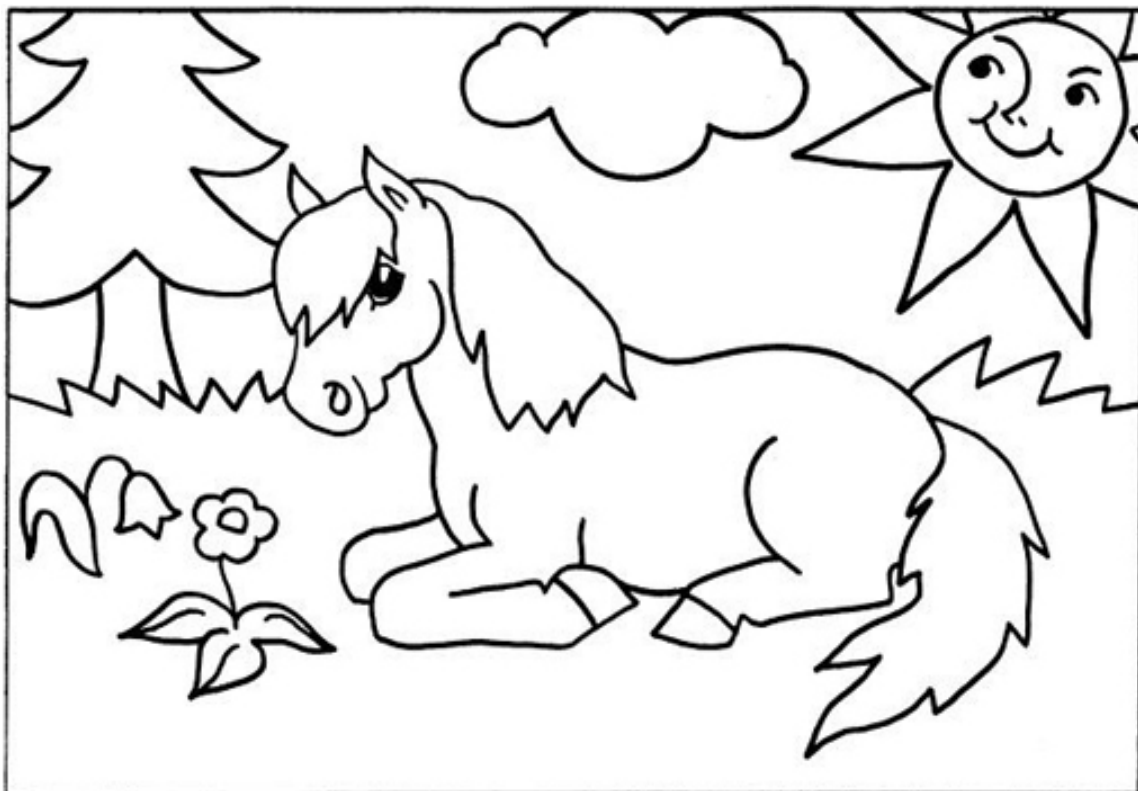
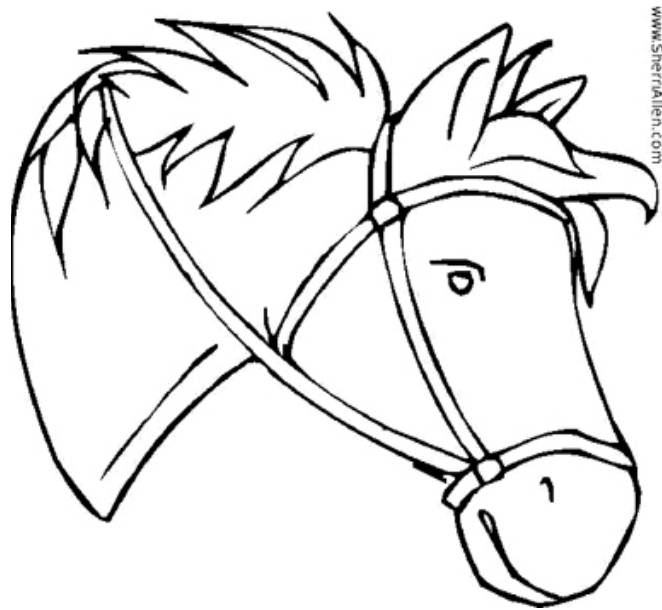
Foto: Kamila Němcová

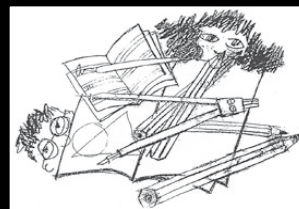
Autor: Kamila Němcová, VII. C



ZÁBAVA

Dokresli si obrázek a všechny obrázky si vybarvi.

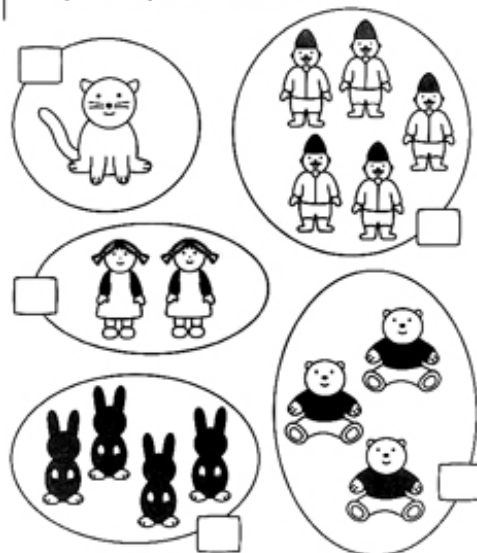




Vybarvi si obrázky.

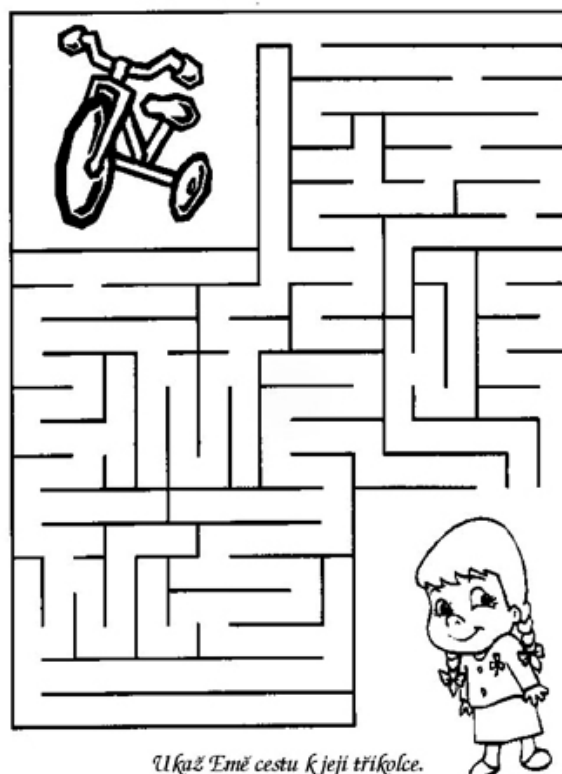


Správný počet
Spočítej hračky v každém políčku a správný počet napiš do rámečku.



Cíl: Naučit se počítat do 5.

Bludiště



Připravila: Liliya Moldovan, VIII. C



BOJ O KLUKA

(fotostory)



Alexandra Kubíčková



Tereza Neubertová



Jana Dvořáková



Kamila Němcová



Šárka Janíková



Herec si přeje zůstat
v anonymitě

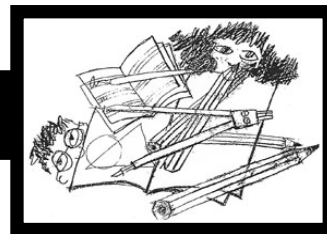
Holky jsou opět nejlepší kamarádky. Ale už za pár měsíců je čekají obtížné přijímací zkoušky na střední. Proto jsou nevyspalé, otrávené a podrážděné. Není divu, že to mezi nimi začíná skřípat. A do toho všeho se připojí problémy doma, ve škole, ...



Jess se dlouho do noci učila. Jelikož spala jen asi hodinu, ve škole usnula... O lavici dál si Patt s Vann o Jessice povídají...



Zazvoní...



O přestávce...



Jessicu tato hádka donutila se nad sebou zamyslet... O dva týdny později...



O pět měsíců později... Holky za měsíc čekají přijímačky a jsou z toho opravdu nervózní. Patt má doma problémy, protože její rodiče by ji asi zabili, kdyby se nedostala na gymnázium...



V den přijímaček... Holky se všechny hlásí na stejnou školu.



Další den ve škole si holky sdělují, jak uspěly... Nevšimnou si ale, že přišla učitelka...



Před prázdninami... Holky se loučí a těší se, až se znovu uvidí, ale tentokrát už ne na základce, ale na střední!!!

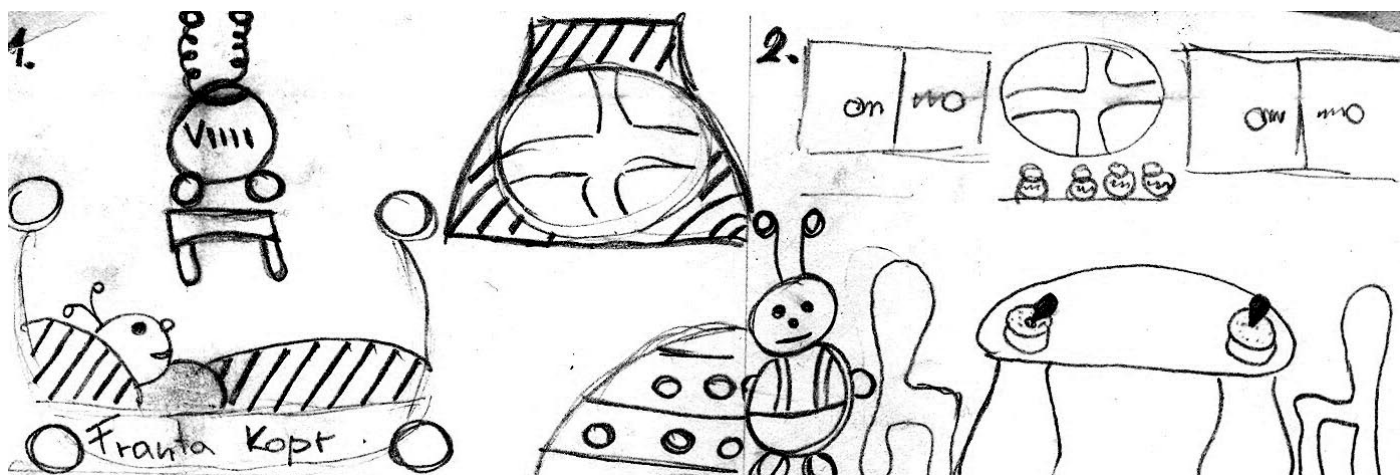
Děkujeme všem žákům VII. C, kteří se na tvorbě fotostory podíleli.

Autor: Jana Dvořáková, Klára Matoušková, VII. C
Foto: Klára Matoušková, VII. C



Život Ufonů

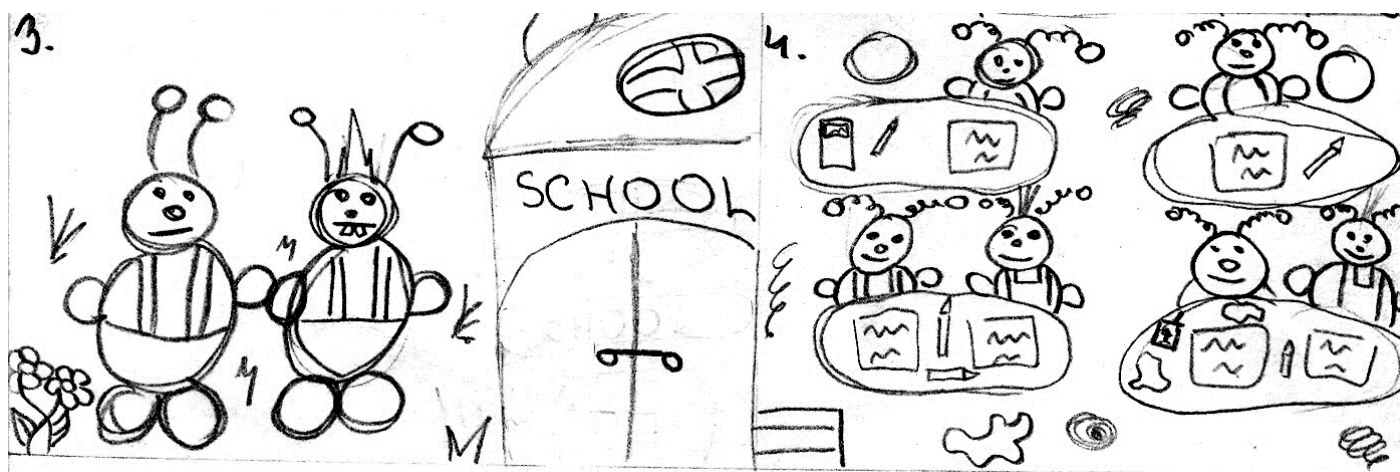
Čtete rádi komiksy? Pokuste se vytvořit si své vlastní, tak jako žáci 7. B a 7. C. Prohlédněte si některé jejich práce v přízemí a 3. poschodí pavilonu D. My vám přinášíme jeden z komiksů, který vymysleli a nakreslili žáci ze 7. B právě pro náš časopis. Pokud vás baví kreslit různé postavičky, neváhejte a pusťte se do práce. Vaše komiksy jsou vítané. Vaše práce uveřejníme v dalších číslech časopisu GAG-BEN. Nejlepší odměníme!



Budík: „Dink. Dank. Donk.“

Franta: „Sakra, kdo roztáhl ty závěsy?“

Franta: „Ach jo, zase ty hnusný lupínky s mlíkem!“



Franta: „Čau Pepo!“

Pepa: „Čau Franto!“

Franta: „Ty jo....dneska píšem z tý matiky!!! Mohli bysme dát něco Chlupový na židli.“

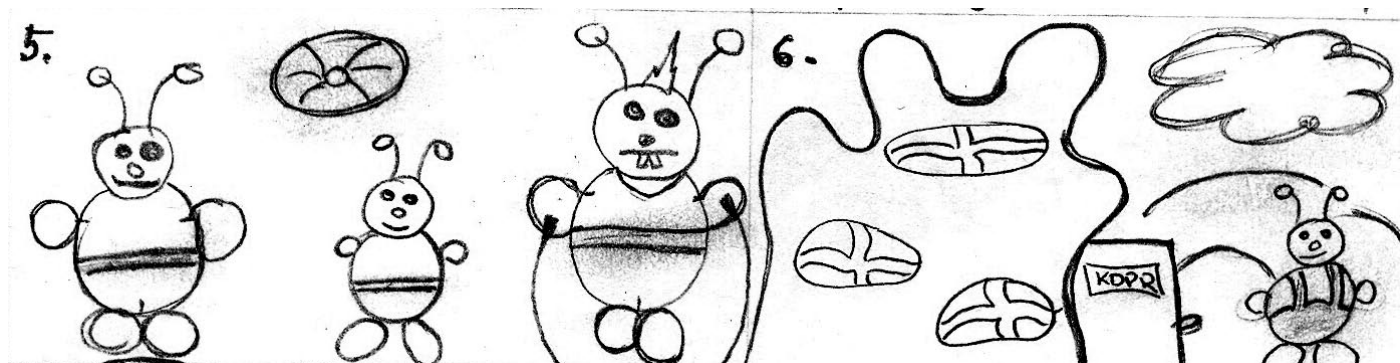
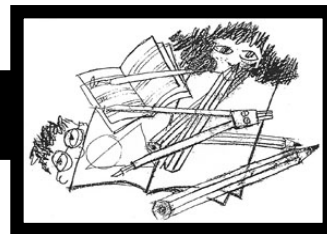
Pepa: „To bysme mohli, no!“

Franta: „Ha ha ha!“

Pepa: „Tady je nuda, asi je nemocná!“

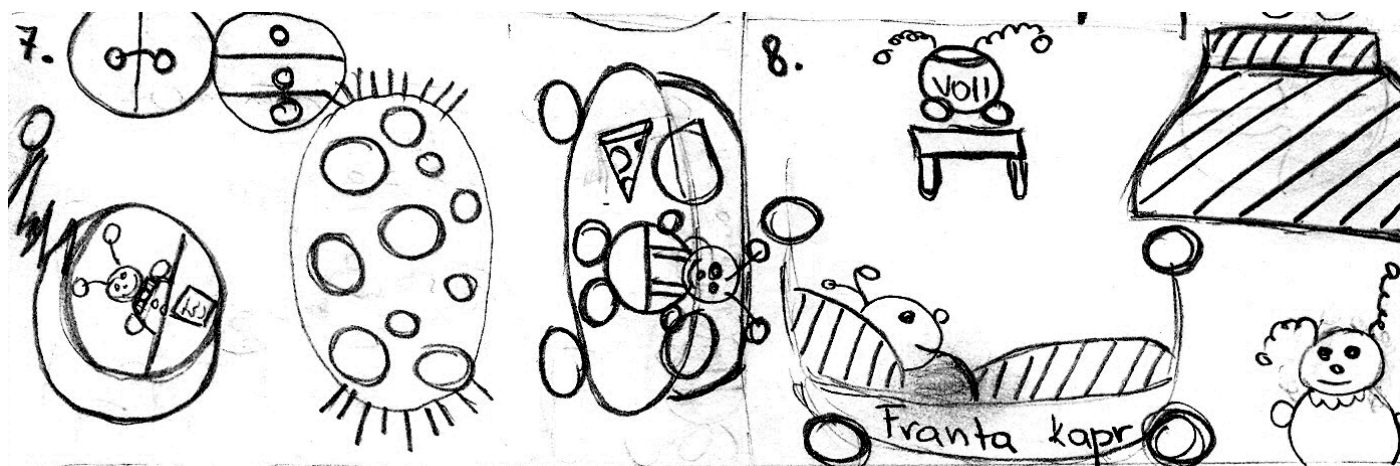
Treplik: „Mňam, máte ještě někdo mlíko?“

Julenka: „Trepe, ty si vážně čuně!“



Franta: „Jo, já to chytím!“
 Pepa: „Ááá, já už nemůžu.“
 Treplik: „Taky mi to hod!“

Franta: „Konečně doma.“
 Maminka: „Jé, Františku, ty jsi doma?“
 Franta: „Jo.“
 Maminka: „Tak se pojď napapkat.“



Franta: „Zzzzzzzzz“
 Maminka: „Co dělá ta pizza na gauči?“

Franta: „Dobrou, maminko.“
 Maminka: „Dobrou noc, zlatíčko!“

Autor: Barbora Homolková, Gabriela Veselá, VII. B

Myšák Majki

Zatímco Majki sladce odpočíval pod vyhrátou dekou, kočka hledala dál a přemýšlela, kde by mohl malý myšáček být. Hledala a hledala, ale nepodařilo se jí zachytit ani malinkou stopičku. Myšáček se jednoduše vypařil. To si naše zlá kočka pomyslela a hledání vzdala.

Myšákovo dobrodružství ovšem nekončí. Až se nám ho podaří v září opět vzbudit, prožijeme s Majkím jistě ještě nejedno dobrodružství. Cestovatel Majki nám přichystá určitě mnoho zážitků. Těšte se na nové příhody!

Krásné prázdniny plné neobyčejných zážitků vám přeje celá redakce našeho - vašeho časopisu GAG - BEN. Napište nám, co jste prožili. Těšíme se na vaše příspěvky.

Čtete, čtete a ve zdraví se vraťte!!!

